Celje, petek 26. nov. 1954

Savinjski vestnik

LETO VII. — ŠTEV. 47 — CENA 10 DIN

Ureja uredniški odbor. — Odgovorni urednik Tone Maslo. — Uredništvo: Celje, Titov trg 1. Pošt. pred. 123. Tel. 20-07. Ček. račun 620-T-250 pri NB FLRJ v Celju. — Tisk Celjske tiskarne. Četrtletna naročnina 125, polletna 250, celoletna 500 din. — Izhaja vsak petek. Poštnina plačana v gotovini.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA IN ŠOŠTANJSKEGA OKRAJA

Naš največji praznik - DAN REPUBLIKE

Spet stojimo pred našim največjim praznikom — Dnevom republike.

Uspehi, ki smo jih dosegli v krvavem boju z okupatorjem in domačimi izdajalci, so omogočili, da so 29. novembra 1942 naši narodni predstavniki (AVNOJ) zbrani na zgodovinskem zasedanju v mestecu Jajcu, v uporniški Bosni, postavili temelje novi državi. Dne 29. novembra bo minilo enajst let od tega zgodovinskega datuma, ko so naši narodi položili temelje svoji bodoči državi, današnji bratski in socialistični skupnosti-Federativni ljudski republiki Jugoslaviji.

Od tedaj lahko govorimo o Novi Jugoslaviji. O novi zato, ker smo jo gradili na drugačnih temeljih, kakor je bila grajena stara. Temelji prejšnje so bili postavljeni v pesek, zato se je stavba zrušila. Novi temelji zgrajeni sredi težkih in krvavih a že zmago napovedujočih borb za osvoboditev dežele so bili postavljeni na granit. »Nova Jugoslavija bo federalna država, domovina enakopravnih in svobodnih narodov,« je bilo rečeno v enem izmed sklepov, ki jih je AVNOJ sprejel na tistem zgodovinskem zasedanju.

Toda kaj bi naštevali sklepe, važneje je, da opozorimo na njihovo bistvo, na njihovega duha, ki je v tem, da naj svobodni in enakopravni državljani v bodoče sami odločajo o svoji usodi, da naj bo delovno ljudstvo edini gospodar v novem domu. Zato na sklepe AVNOJ ne smemo gledati kot na neko zgodovinsko svetinjo, temveč kakor na kažipot za vse naše delo. Kazal nam je pot med vojno, kazal leta 1945, ko je ustavodajna skupščina 29. novembra sprejela novo ustavo, in nam kaže pot tudi sedaj, ko nas naš celotni družbeno gospodarski sistem in razvoj socialistične demokracije v zadnjih letih z uvedbo delavskega samoupravljanja in z ustanavljanjem družbene kontrole na vseh področjih našega javnega življenja sili k čim hitrejšemu razvoju komun kot bodočih osnovnih celic socialistične družbe. To je revolucionarna pot naših narodov, ki perspektivno vodi k odmiranju države kot oblasti. Če je svoje dni Ludvik XIV. lahko vzkliknil »Država — to sem jaz« — danes milijoni — enako kot so nekoč partizanski borci nosili v sebi zavest jugoslovanske države — vse bolj čutimo: država — to smo mi. Mi skromni delovni ljudje mesta in vasi, mi, ki ustvarjamo in mi, ki bomo želi.

Eno je jasno: vse spremembe v državni upravi in upravljanju našega gospodarstva izvirajo iz duha avnojskih sklepov: ljudstvo naj odloča. Torej demokracija, toda ne demokracija strankarskih razprtij in prepirov za oblast, v katerih mali delovni človek nima nobene besede in koristi, temveč prava, socialistična demokracija, ki jo je treba nenehno razvijati in poglabljati v korist delovnega človeka.

Prav sedaj smo pred novim aktom poglabljanja in utrjevanja socialistične demokracije. Pred nami so priprave za čim hitrejše ustanavljanje komun, v katerih bo naš delovni človek imel še bolj odločujočo besedo, saj se bo ljudska oblast še bolj približala ljudstvu. V komunah bo dana možnost, da o proizvodih dela odloča predvsem in v prvi vrsti tisti, ki je te proizvode ustvaril ter s tem pripomogel k povečanju družbenega bogastva. Zato bi bilo napačno gledati na razvoj komun kot na neki formalen akt v razvoju ljudske oblasti. Ne, komune bodo nov in velik korak naprej v razvoju naše demokracije in samoupravljanja. Zares smo lahko ponosni na naš razvoj: prvič v zgodovini in prvi na svetu naši narodi dajejo vzgled vsem naprednim in poštenim ljudem na svetu, kako delovni človek postaja sam svoj gospodar.

Kakor mi vsi, ki iz dneva v dan živimo kot skromni državljani, tako tudi naše vodstvo nikjer ne obeša tega svojega poslanstva kot edino zveličavne modrosti na veliki zvon, vsiljujoč svojo idejo drugim, ampak nasprotno poudarja načelo različnih poti v različnih okoliščinah, hkrati pa se z vsemi svojimi silami zavzema za krepitev mednarodnega sodelovanja na enakopravni osnovi in pravičnega miru v svobodi za vse.

Svobodo, pravico, da odločamo sami o svoji usodi, smo si priborili v trdi, krvavi borbi. AVNOJA ne bi bilo, če ne bi stotisoči žrtvovali svojega življenja. Ti nam nalagajo dolžnost, da budno čuvamo nad pridobitvami težke in krvave borbe, ker le tako bomo lahko mirno naprej gradili naš svetli dom.

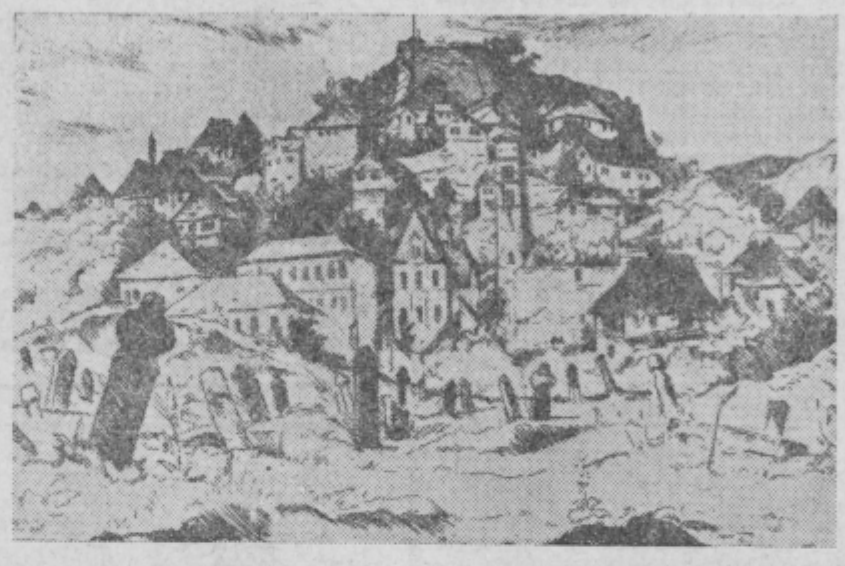

JAJCE — B. Jakac (jedkanica)

Vsem članom Zveze komunistov, Socialistične zveze delovnih ljudi, članom Zveze borcev ter vseh ostalih množičnih organizacij v Celju, v celjskem okoliškem in šoštanjskem okraju čestitamo k prazniku naše socialistične države 29. novembru z željo, da bi dosegali vedno večje politične, gospodarske in prosvetne uspehe v prid čim hitrejše izgradnje naše socialistične domovine, za čim globljo udeležbo najširših množic pri družbenem upravljanju. Prepričani smo, da bodo naši delovni ljudje dali vse od sebe za srečnejšo bodočnost naših narodov, za ugled naše države v svetu, ki se bori za enakopravnost, mir in sožitje med narodi!

Okrajni komite ZKS-Celje
Okrajni odbor SZDL-Celje
Okrajni odbor ZB-Celje

V nedeljo je bila v Kidričevem slovesna otvoritev Tovarne glinice in aluminija

Tovariš Franc Leskošek, Marijan Brecelj in Ivan Maček na svečanosti

V nedeljo, 21. novembra ob 11. uri dopoldne so v Kidričevem svečano predali v obratovanje tovarno glinice in aluminija »Boris Kidrič«. Prebivalstvo iz bližnje in daljne okolice se je množično udeležilo tega velikega dogodka. Poleg domačih gostov so se svečanosti udeležili še tov. Franc Leskošek, Djuro Salaj, Ivan Maček, dr. Marjan Brecelj, Ferdo Kozak, Josip Rus, Karel Prušnik-Gašper, predstavnik Slovenske Koroške, soproga pok. Borisa Kidriča Zdenka Kidričeva in drugi.

Svečanost je odtvoril preds. upravnega odbora Marjan Berlič, predsednik delavskega sveta Stane Cerne pa je orisal borbo in uspehe delovnega kolektiva. Slavnostni govor je imel tov. dr. Marijan Brecelj, podpredsednik Republiškega izvršnega sveta. Dejal je, da tovarna v Kidričevem ni le proizvodni velikan v okviru naše države, temveč da predstavlja v tem delu Evrope največje aluminijsko podjetje. V graditvi te tovarne se simbolično odraža tista doba naše industrializacije, ki je bila združena z najnapornejšo, a istočasno odločilno borbo z velikimi težavami.

Tov. Brecelj je izrekel priznanje tov. Francu Leskošku, kolektivu in vodstvu tovarne ter domačim in inozemskim tehničnim strokovnjakom, ki so pripomogli k zgraditvi in obratovanju tovarne. Zatem je tov. Brecelj izročil odlikovanja članom kolektiva. Ob koncu svečanosti so poslali pozdravne brzojavke maršalu Titu, Moši Pijadu in Mihi Marinku.

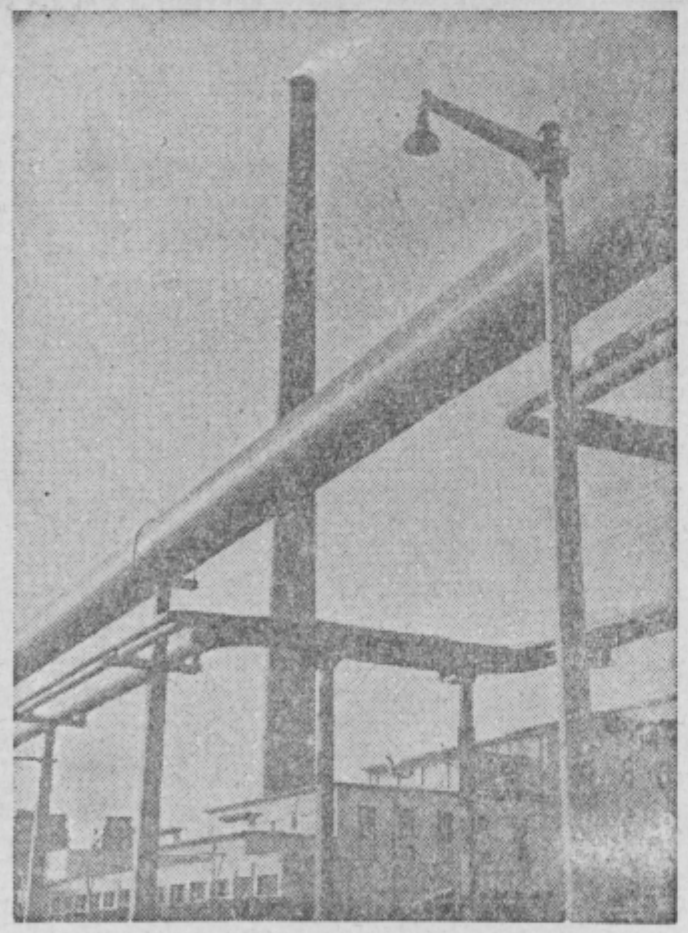

Detajl iz Tovarne glinice in aluminija „Boris Kidrič"

Dvojni praznik v Tovarni tehtnic v Celju

Kolektiv Tovarne tehtnic bo na dan 29. novembra praznoval dvojni praznik; Dan republike in 60 letnico obstoja svojega podjetja.

Po vsem tem sodeč, je sedanja Tovarna tehtnic v Celju eden najstarejših zametkov industrije. Nastala je v istem letu kot Tovarna emajlirane posode, le Cinkarna je obratovala že prej. Kot Tovarna emajlirane posode se je tudi Tovarna tehtnic razvila iz obrtnega obrata, ki ga je pred 60 leti ustanovil Ivan Rebek. Toda razvoj Tovarne tehtnic se bistveno razlikuje od razvoja Tovarne emajlirane posode. Ustanovitelj, A. Westen je računal na industrijski objekt, proizvajal je tudi predmete široke potrošnje, medtem ko je Rebek širil svoje obrtno podjetje veliko počasneje in nesistematično. To so mu narekovale predvsem gospodarske prilike. Ta postopen razvoj tvrdke Rebek je dobro razviden v obstoječih delavnicah, ki ne odgovarjajo več potrebam današnjega podjetja, ki je preraslo v industrijski značaj. Pred 50 leti je imel Rebek okoli 10 delavcev, medtem, ko je ob nacionalizaciji podjetja leta 1946 štel kolektiv že 50 zaposlenih delavcev.

Velik korak v razvoju je Tovarna tehtnic storila po osvoboditvi. Razširila je proizvodni asortiment na izdelavo vseh vrst vagonskih plavajočih tehtnic, v zadnjem času pa se je predvsem preusmerila na proizvodnjo najrazličnejših avtomatskih tehtnic. S tem v zvezi se je tudi število zaposlenih močno povečalo, tako da danes šteje kolektiv že 175 delavcev.

Tovarna tehtnic je po strukturi delavstva zelo različna od drugih industrijskih podjetij v Celju. Medtem, ko imajo druge tovarne največ polkvalificiranih in nekvalificiranih delavcev, je v Tovarni tehtnic pretežna večina kvalificiranih in visoko kvalificiranh delavcev. Temu je brez dvoma vzrok posebnost proizvodnje, s katero se kolektiv ukvarja, saj tu ne moremo govoriti o tekočih trakovih in enostranskih delih. V tem podjetju je razmeroma zelo malo delovnih mest, kjer ne bi bili potrebni strokovni delavci. Tovarna tehtnic izdeluje vse svoje izdelke, od najmanjših do največjih, da ne rečemo ogromnih tehtnic, po načrtih lastnega projektivnega ateljeja, ki ga vodi ing. Marijan Mazej.

V naši novi družbeni stvarnosti se je nekdanje obrtno podjetje razvilo v največjo tovrstno tovarno v državi, ki danes ne izdeluje več tehtnic samo za potrebe naše države, marveč jih izvaža tudi v inozemstvo. Precejšnje zanimanje za izdelke te tovarne kažejo v Egiptu in drugih državah bližnjega vzhoda, močno pa je zainteresirana tudi Indija za potrebe svojih železnic.

Kot že rečeno, je razvoj tovarne že daleč presegel meje nekdanjega obrtnega obrata, zato je kolektivu postalo v dosedanjih prostorih na Mariborski cesti pretesno. Lani je kolektiv dobil dovoljenje in kredite za izgradnjo novih tovarniških prostorov na Spodnji Hudinji. Gradnja je zaradi objektivnih težav nekoliko počasneje napredovala, zato kolektiv 60 letnice obstoja ni mogel proslavljati obenem z otvoritvijo novih prostorov. Ko bodo lahko na enem prostoru, v moderno in higienično urejenih delavnicah združili vse delavnice, ki so sedaj raztresene na treh krajih v Celju, bo Tovarna tehtnic lažje in rentabilnejše izpolnjevala svoje proizvodne naloge.

Na Dan republike bo kolektiv proslavljal 60-letnico svojega obstoja. V okviru te proslave bodo imeli razne telesnovzgojne prireditve, obenem pa bodo nagradili in dali priznanje tistim članom kolektiva, ki so v tovarni že nad 25 let.

Celje se pridružuje njihovemu jubileju in jim čestita k velikim uspehom, ki so jih člani tega kolektiva dosegli zlasti v zadnjih letih.

Šola, ceste, kanalizacija in še mnogo važnih vprašanj-na zborih volivcev v Štorah

Po volilnih enotah občine Štore se vrše zadnje dni zbori volivcev, kjer polagajo odborniki obračun dela občinskega ljudskega odbora, svetov in komisij. Čeprav je dosti vidnih stvari in objektov, ki razodevajo, da je imel občinski ljudski odbor dosti dela, pri izvrševanju nalog pa so mu dosti pomagali člani svetov in komisij, je vendar še dosti odprtih vprašanj, ki čakajo nujne rešitve.

Na vseh zborih volivcev želijo volivci pojasnil, kdaj bodo pričeli z graditvijo novega šolskega poslopja v Štorah. Zaradi priseljevanja delavskih družin v Štore, rase iz leta v leto število šoloobveznih otrok. V poslopju, ki je bilo zgrajeno še v bivši Avstriji za štirirazrednico, so sedaj nameščene učilnice osnovne šole in nižje gimnazije. Prostora je zmanjkalo že lani, zato so problem rešili začasno na ta način, da je nekaj otrok hodilo k pouku v učilnice teharske osnovne šole. Ker so se starši temu uprli, so ob začetku letošnjega šolskega leta rešili to pereče vprašanje zopet samo začasno tako, da so v lesenih stanovanjskih barakah v gozdu nad Štorami namestili dve učilnici osnovne šole. Preureditev prostorov je dosti stala, ne more pa tako stanje dolgo trajati. Zato je Železarna priskočila na pomoč na ta način, da pospešeno gradi dve zidani baraki, kjer bodo še to zimo nameščene tri ali štiri začasne učilnice. Zdaj volivci odločno zahtevajo, naj dosežejo odborniki in poslanci odobritev kreditov za graditev sodobnih stanovanj in novega šolskega poslopja. Odlašati se tu ne da več. Tudi stara šolska poslopja zahtevajo nujnih popravil, ker se doslej s skromnimi sredstvi ni dalo vse popraviti, čeprav so stala že dosedanja popravila milijone. Šolo v Kompolah je treba oskrbeti z vodovodom, prav tako šolo v Svetini, kar je naročila tudi že Sanitarna inšpekcija v Celju. Volivci z zadovoljstvom ugotavljajo, da je občinski ljudski odbor doslej že dosti vložil v popravila šolskih poslopij in nabavo inventarja in učil.

Z velikim razumevanjem pristopajo starši in ostali volivci k izbiri ljudi za šolske odbore, ki bodo prevzeli zelo važne in odgovorne naloge. Doslej sta obstojala šolska odbora na šolah v Kompolah in na Svetini. Nista pa pokazala nobene dejavnosti. Ko bodo pa naloge šolskih odborov bolj konkretizirane, in če bodo povsod izvoljeni resni ljudje, bodo tudi šolski odbori začeli koristno sodelovati. Do konca novembra bodo za vse šole v občini izvolili šolske odbore. Z novim proračunskim letom pa

(Nadaljevanje na 2. strani)

Vsem naročnikom, bralcem in sodelavcem »SAVINJSKEGA VESTNIKA« čestita k 29. novembru Dnevu republike

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

„Savinjskega vestnika"

Pogled po svetu

Beseda, okoli katere se trenutno vrti svetovna politika, je ratifikacija pariških in londonskih sporazumov. SZ je proti njej sprožila izredno ostro kampanjo. Poslala je noto Zapadu, v kateri odločno trdi, da sporazumi, ki so jih sklenili diplomati v Londonu in Parizu, kršijo vse pakte, ki jih ima SZ z Veliko Britanijo in Francijo, kršijo pa tudi vse mednarodne obveznosti, ki so jih zmagovalci leta 1945 podpisali glede Nemčije. Nota preti, da se bo mednarodna napetost povečala, da bo tekma v oboroževanju znova vzplamtela, če do ratifikacije pride.

Z drugo besedo: vse, kar smo si obetali iz duha »koeksistence«, ki je hladil vroče vzdušje med velesilami zadnja dva tedna, utegne biti prazna pena, kajti če 29. novembra ne bo prišlo do novih razgovorov o Nemčiji, kakor jih predlaga SZ, potem tudi SZ ne bo držala križem rok, marveč bo organizirala vzhodni protiutež k Atlantskemu paktu. Vzhodne Nemčije sicer ne bi potegnila v vojaško zvezo, da si prihrani »moralni adut« zoper Zahod, toda vse ostale vzhodne države s Kitajsko vred bi se pa povezale v trdno vojaško zvezo, morda še prej, kot bi pa prišlo do Sveta Atlantskega pakta, ki ga sklicujejo za 17. decembra.

Ali naj se zatečemo k prerokbam? To ni kaj prida. Z Brutom bi rekli, da je boljša dobra beseda kot slab udarec. Do marsikake dobre besede je zadnje čase v politiki prišlo, a tudi do marsikakega slabega udarca. V Angliji je konservativna politika seveda zato, da se ustreže Adenauerjevi Nemčiji, v kateri vidijo edino predstavnico nemškega naroda. V bistvu vse skupaj ni mnogo drugače kakor takrat — leta 1932 — okoli lausannske konference, ko se je predstavnik Nemčije tudi trudil, da bi združil okoli sebe vse evropske sile za križarsko vojno zoper SZ. Takrat je šlo sicer le še za odpravo reparacij in enakopravnost v oboroženi, za odpravo versajskih vojaških omejitev. Tudi takrat je imela pri vsem veliko besedo Amerika, pa tudi Angleži so trdili nekaj podobnega kakor danes, le za jamstvo v Evropi e niso mogli odločiti. Tudi takrat je Nemčija izrabljala nesoglasja med nekdanjimi zmagovalci in tudi takrat je šlo predvsem za to, ali bo mogoče na nek način zadovoljiti francoski parlament, francosko tezo o evropski varnosti. In tako je bila v Ženevi leta 1932 podpisana resolucija, ki je priznavala Nemčiji pravico do enakosti v oboroževanju v »okviru sistema varnosti, enakega za vse«. No, papir prenese vse, stvarnost pa je rodila tisto, kar nam je prineslo zadnjih 20 let: strah pred vojno, grozote vojne, zločine, kakršnih svet še ni doživel, vse pa je hitlerizem vršil v znamenju borbe zoper marksizem in »neznansko nevarnost boljševizma«, kakor je rad govoril Hitler, da bi lovil svetovno reakcijo v svoje mreže.

Francoski predstavnik je sicer tudi za ratifikacijo, toda za soočenje z Vzhodom, s čimer vendarle še priznava, da je evropsko ravnovesje brez SZ neustvarljivo. Za Adenauerjem je šel v Ameriko tudi on, da se pogovori o tem. Rad bi tudi za Posaarje dobil ameriško jamstvo, predvsem pa dolarje za sanacijo francoskega gospodarstva. Rad bi tudi, da bi Washington pritisnil na Kairo, naj ne razpihuje protifrancoskega razpoloženja v Alžiru in Tunisu, saj are Francozom že dovolj na živce budimpeštanski radio, skoraj katerega govori vzhodni blok. Velika zmeda vlada v Južnem Vietnamu, ki bi ga najraje sprejeli v svoje okrilje ameriški generali, ker se na francosko vojsko ne zanesejo, všeč jim tudi ni to, da Francija ni navdušena za SEATO. Tudi o tem se je moral pogovoriti z Dullesom Mendès-France, a vse v senci prijateljskega pakta med ZDA in Zahodno Nemčijo, kar je za Francoza prehladna senca.

Veseli nas, da Adenauer s težavo spravlja skupaj glasove za ratifikacijo tudi v nemškem parlamentu. Zoper novo nemško vojsko in tako enostransko, ofenzivno »rešitev« nemškega vprašanja so socialni demokrati in sindikati. Da imajo prav, sodimo tudi po neonacistični propagandi, ki od časa do časa izbruhne na dan v Nemčiji in Avstriji. Mrzka zmota, ki je nemškemu narodu nakopala toliko sramote, je torej še pred očmi tistih Nemcev, ki ne mislijo, da je edina pot k združitvi obeh Nemčij samo revanžna vojna. Da, vojna! Čemu bi ne izrekli te besede. Senator Knowland pravi, da je vse govorjenje o mirnem sožitju, ki je zadnje čase prihajalo z Vzhoda, samo trojanski konj, s katerim naj bi SZ na Zapad pripeljala svojo peto kolono. Kaj torej? Preventivna vojna? Nič drugega ne preostane za militariste, pa naj bodo z Vzhoda ali z Zahoda. Taka alternativa pomeni zares zločin nad človeštvom. Ne vojna, ampak mir. Vojna ne rešuje problemov, marveč jih zapleta.

In še nekaj drobiža: Mc Carthy ima srečo — pripetila se mu je nezgoda, pa bodo zato odložili glasovanje o resoluciji, v kateri je njegovo delovanje obsojeno kot škodljivo. Egipt in Sirija sta si zaradi Muslimanskih bratov prišla navzkriž. Če bo Naser ostal zmagovalec nad Nagibom in nad omenjeno družbo, bo tudi Sirija dala zmagovalcu prav. Naser je menda knockautiral Nagiba, Egipt pa se brez predsednika kar dobro počuti. Ali je zadeva s Suezom tudi v ozadju, o tem se ne govori. Sing Man Ri je seveda zoper volitve v obeh Korejah. Nič novega, diktatorji pristanejo na volitve le, če jih sami delajo. Čangkajšek pa ustavlja celo britanske ladje v ožinah okoli Formoze, verjetno se zanaša na ameriško potuho.

Kaj torej? Preprostost, ki molči, največ pove, ko najmanj govori. Toda če bi se vsi tega držali, bi bilo človeka tišine kaj kmalu strah. Zato je treba upati in želeti, da se bo pet zasukalo na bolje, to je, da zaradi »stare jeze svet ne bo planil v nov spor.« T. O.

Tudi stanovanjsko najemnino je treba pravočasno poravnati

II. ZASEDANJE SVETA STANOVANJSKE SKUPNOSTI MESTA CELJA

V sredo, dne 17. novembra se je pod vodstvom predsednika tovariša Franja Čevnika sestal k svojemu II. rednemu zasedanju Svet stanovanjske skupnosti Celja. Na dnevnem redu so bila važna vprašanja v zvezi s pravilnim funkcioniranjem hišnih svetov ter Sveta in uprave stanovanjske skupnosti.

Najprej so razrešili dolžnosti tajnika Sveta stanovanjske skupnosti tovariša Braneta Stamejčiča, ki zaradi daljše bolezenske odsotnosti te funkcije ne bo mogel opravljati. Na njegovo mesto je bil izvoljen tovariš Janko Vagner.

Za tem je direktor Uprave stanovanjske skupnosti tovariš Dolfe Presinger nakazal nekatere probleme, ki se pojavljajo v zvezi z delom hišnih svetov pri izvajanju uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš. Uprava prejema dnevno številne naročilnice, katerih takojšnja realizacija pa ni mogoča. Tu hišni sveti pozabljajo, da se preko noči ne more vse urediti in popraviti, kar je bilo v zadnjih letih opuščenega in da je možno naročiti le toliko popravil, kolikor ima posamezna zgradba denarnega kritja za poravnavo računov iz sklada za vzdrževanje zgradbe. Seveda je po novih predpisih omogočeno hišnim svetom najeti tudi kredit za popravilo zgradbe. Hišnim svetom se priporoča, naj pri ocenjevanju popravil upoštevajo najnujnejša popravila.

Tovariš Presinger se je nadalje dotaknil še problema plačevanja in odvajana mesečne najemnine za stanovanja. Tu je ugotovljeno, da nekateri hišni sveti ne zberejo in oddajo najemnine do 5. v mesecu. Tudi sami najemniki stanovanj grobo kršijo svojo osnovno dolžnost in najemnino skrajno neredno plačujejo ali pa jo oddajajo celo 15. v mesecu. Pri tem se izgovarjajo, da prejemajo okoli 1. v mesecu le akontacijo na svojo plačo, medtem ko prejemajo svojo redno plačo šele okoli 15. v mesecu. To je sicer resnica, vendar je njihov izgovor neutemeljen, ker bi 1. v mesecu prav tako lahko imeli pripravljen denar za plačilo najemnine, če bi seveda svoje izdatke pravilno uravnavali. Z rednim plačevanjem najemnine bi pa omogočili stanovanjski upravi nemoteno finančno poslovanje.

Nekateri hišni sveti še niso prebrodili osnovnih težav ter se izgubljajo v medsebojnih prepirih ali pa v nenehnem reševanju sporov med posameznimi »vročekrvnimi« stanovalci. Te je treba opozoriti na 60. člen uredbe o upravljanju stanovanjskih hiš, v katerem je rečeno, da ima organ upravljanja, t. j. hišni svet, pravico odpovedati stanovanjsko pogodbo med ostalim tudi tedaj, »če uživalec stanovanja kljub opominom hišnega sveta uporablja stanovanje tako, da pogosto vznemirja druge uživalce«. Opaža pa se tudi druga skrajnost, da skušajo nekateri člani hišnih svetov neupravičeno zavzemati nekakšen »komandni položaj« do ostalih uživalcev stanovanj. Take člane je potrebno opozoriti na to, da so kot organi upravljanja pooblaščeni od stanovalcev, t. j. njihovih volivcev, le za izvrševanje tistih dolžnosti, o katerih govori že navedena uredba, ne pa, da si laste pravice privilegijev.

Kljub nekaterim pomanjkljivostim pa hišni sveti na splošno zelo zadovoljivo in v redu vrše svoje naloge. Vsekakor je z ustanovitvijo organov upravljanja stanovanjskih hiš storjen precejšen korak na poti poglabljanja družbenega samoupravljanja.

Svet stanovanjske skupnosti je razpravljal še o predračunu stanovanjske uprave za leto 1955, ki določa 58 milijonov dinarjev dohodkov in izdatkov, od tega 40 milijonov dinarjev dohodek od najemnin, 18 milijonov dinarjev pa naj bi dotiral Ljudski odbor mestne občine Celje.

Odpadni SVINEC kupimo vsako količino po najvišji ceni.
Odpadpromet Laško

Zbori volivcev v Štorah

(Nadaljevanje s 1. strani.)

bodo dobili tudi važnejše naloge in bodo lahko pokazali, kako znajo gospodariti s sredstvi, ki so dana šolam na razpolago.

Razpravljali so tudi o potrebi nujne ureditve kanalizacije v Štorah, saj so neurejene higienske razmere, predvsem odprti kanali odpadnih voda in odplak prav v letošnjem letu resno ogrožali zdravje prebivalcev Štor in okoliških vasi. Le energičnim sanitarnim ukrepom in pravilnemu razumevanju prebivalstva se je zahvaliti, da se niso kužne bolezni širile, temveč so bile le zatrte.

Ljudje v Štorah zahtevajo ureditev gostinskega lokala. Pritožujejo se, da gostilničarji ne kažejo pravega razumevanja za potrebe abonentov. Razen tega ni v Štorah primernega lokala, kamor bi lahko povedel tujce, ki prihajajo v vedno večjem številu v Železarno. V Štorah manjka sodobna restavracija s tujskimi sobami.

En sam brivski lokal v Štorah tudi ne zadošča, opuščeno brivnico bi bilo treba zopet odpreti in jo izročiti poštenemu kolektivu v upravljanje.

V Štorah potrebujejo tudi novo, sodobno tržnico, katero naj bi bližnje zadruge zalagale s sadjem in zelenjavo, kaiti v Štorah je zelenjava, posebno pa sadje še vedno dražje kot v Celju!

Prebivalci vasi Kompole, Šentjanž, Svetli dol in Javornik že komaj čakajo na dograditev ceste na Svetino. Prebivalci Svetine pa se zlasti resno pripravljajo na zgraditev daljnovoda na tem področju, saj je to še edini predel občine, ki še ni elektrificiran.

Žene v Štorah in bližnji okolici pa si na moč prizadevajo, da bi v opuščeni krojaški delavnici na Teharjih odprli šivalnico, saj je v industrijskem centru zahteva po taki delavnici res povsem upravičena in utemeljena. Tudi ta želja bo najbrž kmalu izpolnjena.

U.

V laški Svobodi je pevska sekcija najdelavnejša

Z OBČNEGA ZBORA DELAVSKO PROSVETNEGA DRUŠTVA »SVOBODA« LAŠKO

Pred nekaj dnevi so se člani Delavsko prosvetnega društva »Svoboda« v Laškem od svojega obstoja že drugič sestali k rednemu občnemu zboru, ki je bil ob nepričakovano lepi udeležbi. Iz poročil predsednika, tajnika in vodij sekcij je razvidno, da društvo šteje 190 članov, ki pa se je v zadnjem času pomnožilo predvsem z mladinci. In še to, kar je bilo že uvodoma v razpravi obravnavano, da je v društvu vse premalo aktivnih članov iz vrst delavcev posameznih podjetij. Temu vprašanju so posvetili vso pozornost in sprejeli sklep, da bo v bodoče društvo vsaj vsaka dva meseca enkrat obiskalo s svojimi sekcijami posamezna podjetja in v njihovih sindikalnih dvoranah priredilo razne koncerte, šahovska tekmovanja ali pa krajša dramatska dela. To bo najuspešnejši način zbliževanja z delavci pri širjenju delavske kulture in vključevanja delavcev v delavsko prosvetno društvo.

Med najdelavnejšimi je vsekakor pevska sekcija, v kateri so vključeni mešani, ženski in mladinski pevski zbor. Imenovani pevski zbori so v letošnjem letu nastopili kar 40-krat, upoštevajoč da so nastopili v Laškem na vseh proslavah in prireditvah, poleg tega pa so sodelovali na vseh prireditvah v bližnji okolici. Ženski zbor je priredil 5 koncertov, ki so bili skrbno pripravljeni. Tudi na magnetofonski trak je bilo posneto petje ženskega zbora in je pred kratkim že tretjič častno zastopal svoje društvo v oddaji Radio Ljubljana.

Dramatska sekcija se je zaradi odsotnosti režiserja omejila samo na izvedbo 2 del, ki so bila podana zelo dobro. Ista sekcija je ob sodelovanju pevske sekcije priredila znano opereto »Hmeljska princesa«, katera je bila izvedena 6-krat, vedno v nabito polni dvorani. Uspeh je bil ogromen. Zaradi tega, ker jo Laščani še hočejo gledati, bodo »Hmeljsko Princeso« v zimski sezoni še ponovili.

Knjižnica šteje preko 4000 knjig in jo je v letošnjem letu obiskalo nad 3980 čitateljev, ki so si bili izposodili 6150 knjig. Razveseljivo je dejstvo, da je nad 70 % čitateljev knjig mladina, ki zelo pridno sega po knjigah. V bližnji bodočnosti pa nameravajo knjižnico preseliti v nove prostore v središču mesta, kjer je predvidena tudi čitalnica.

Društvo kot celota je v letošnjem letu doseglo pomembne uspehe, vendar bi bili ti uspehi še večji, če bi društvo razpolagalo s svojim domom.

Ljudska univerza se je v pretekli sezoni predstavila z vrsto poučnih, političnih in znanstvenih predavanj. Predvsem je ljudska univerza odigrala svojo vlogo ob sodelovanju kmetijske zadruge in pripravila za zadružnike vrsto zanimivih in poučnih predavanj.

Na občnem zboru je bil za tekočo zimsko sezono sprejet program dela, ki obsega izvedbo treh sodobnih dramatskih del, izvedbo ideološkega tečaja, Ljudska univerza pa bo pripravila 8 do 10 poljudno znanstvenih predavanj. Med člani pa bodo agitirali za čim večjo naročitev društvenega glasila »Socialistična misel«. Prihodnje leto pa bodo v čast 10 obletnice osvoboditve Laškega pripravili celotedenski kulturni spored.

K. T.

VESELI VEČER!

ZARADI VELIKEGA ZANIMANJA JE »VOLNA« DALA VSTOPNICE ŽE TA TEDEN V PRODAJO IN S TEM PREKLICUJE OKLIC PRODAJE NA LEPAKIH!

Okrajni sindikalni svet • Celje

čestita ob 29. novembru, Dnevu republike vsem članom sindikalnih podružnic, vsem upravnim odborom v podjetjih, vsem delavskim svetom ter vsem delovnim ljudem v Celju in zaledju.

Obenem želi, da bi ta praznik rojstva naše socialistične republike vlil delavskemu razredu novih pobud za čim uspešnejše izvrševanje gospodarskih nalog, za čim širše poglabljanje socialistične demokracije.

Okrajni sindikalni svet je prepričan, da bodo delovni ljudje Celja in okolice še vnaprej vneto gradili srečnejšo bodočnost zase in za vse narode jugoslovanske skupnosti ter čim več prispevali za mir in ugled naše države v svetu!

NAJ ŽIVI DAN REPUBLIKE, 29. NOVEMBER!

Okrajni ljudski odbor
CELJE

ČESTITA OB DNEVU REPUBLIKE VSEM PREBIVALCEM, DELOVNIM KOLEKTIVOM IN USTANOVAM V MESTU CELJU IN NA PODROČJU OKRAJA K NJIHOVEMU POŽRTVOVALNEMU DELU ZA ZGRADITEV NAŠE SOCIALISTIČNE DOMOVINE

RAZSTAVA V CELJU

ki jo mora videti vsak državljan

V soboto bo v mali dvorani hotela »Union« odprta razstava brezalkoholnih pijač, ki jo organizira Rdeči križ ob sodelovanju tovarne sadnih sokov iz Celja »Sad«, dalje podjetje »Mleko«, podjetje »Sadje-zelenjava« iz Celja in »Izola« iz Slovenskega Primorja.

Kot predvidevamo, bo razstava zares zelo dobro urejena, saj bo obiskovalcem nudila veliko nazornega gradiva, da se bodo spoznali s škodljivostjo prekomernega uživanja alkohola pri nas in o zdravih in osvežujočih brezalkoholnih pijačah, ki jih posredujejo tovrstna podjetja v naši domovini. Razstava bo opremljena s številnimi grafičnimi prikazi. Hkrati bo na razstavi tudi brezplačna poskušnja brezalkoholnih pijač, medtem ko bo kino »Union« dva dni predvajal znan film o alkoholikih: »Napolni čašo«. Bilo bi primerno, da bi celjske šole organizirale skupne obiske tega filma v dopoldanskem času, ker zvečer otroci ne morejo k predstavam. Razstava bo trajala ves naslednji teden. Kot vstopnino (10 din) bodo obiskovalcem prodajali protialkoholne brošure.

Ni sedaj rečeno, da hočejo prireditelji čez noč napraviti iz alkoholikov abstinente, ali da je njihov namen izsiliti nekako »prohibicijo«, čeravno se prepovedi alkohola v nekaterih državah dobro obnesejo. Namen razstave je, da pred alkoholizmom obvarujemo predvsem mlade ljudi, tistim pa, ki se tej »zapeljivi kapljici« ne morejo odreči, vsaj nazorno pokažejo, da je treba povsod držati neko mejo, da jim dopovedo, da je tudi preveč »dobrega« preveč, da je alkoholizem nesreča za družino in skupnost, za zdravje in standard delovnih ljudi sploh. Zatorej ni narobe, če vsi pogledamo to razstavo. Rečem, vsi! Tudi tisti, ki ga »srknejo« od časa do časa, tisti, ki ga »srkajo« vedno, kakor tudi oni, ki se alkohola ne pritaknejo. Prireditelji ne nameravajo izsiljevati nobenih priseg, upajo pa, da se bo sem in tja koga le prijelo razmišljanje o tem, če ravna prav, ali bo treba obroke alkohola nekoliko zmanjšati in piti koristne, zdrave ter cenejše brezalkoholne pijače za »spremembo«. Najlepše bi sicer bilo, če bi take pijače pili iz potrebe in navade, alkoholne, če že ne gre drugače, pa vmes za spremembo.

Oglejmo si torej razstavo, poskusimo kako pijače brez alkohola »tečejo«, pa si sami ustvarimo svojo sodbo.

Planinski dom na Svetini vabi

Tudi v pozni jeseni so lepi izleti v celjsko okolico. Planinski dom Železarne Štore na Svetini je prav priljubljena izletniška točka delovnih ljudi iz Celja in bližnje okolice. Gotovo jo bodo mnogi ljubitelji prirode obiskali tudi v prazničnih dneh — ob Dnevu republike. In ne bo jim žal. V Planinskem domu na Svetini se bodo prav prijetno razvedrili ob dobri kapljici in izvrstni domači kuhinji, za kar se je uprava doma za te praznične dni prav posebno pobrigala.

Nekaj problemov in stanje obrti v Celju

(Nadaljevanje)

STANJE OBRTI V SOCIALISTIČNEM SEKTORJU

Na kratko poglejmo še velikost kapacitet v socialističnem sektorju in njihovo vključitev v izvrševanje uslug in storitev.

Skupno opravljeni promet državnih obrtnih obratov po bilancah 1953 znaša 710.503 000 din. Od tega prometa odpadeta dve tretjini na obrate z industrijsko ali polindustrijsko proizvodnjo, in sicer na Zlatarno 72.595 000 din, na Kovinsko podjetje 208.734 000 din, na Cementnine 33.754 000 din, na Klavnico z vsemi mesnicami 203 341.000 din.

Skupno iznesejo take kapacitete, ki že proizvajajo storitve in izdelke v širšem obsegu in za širše področje trga 523 milijonov 424.000 din.

Vrednost obrtnih kapacitet, ki se izključno uporabljajo za nudenje uslug, pa znaša 187,159 000 din.

V teh kapacitetah obstojata dva večja obrtna obrata, ki se zelo hitro razvijata, in sicer slikarsko pleskarski obrat »Dom« z 19,778.000 din prometa in mestne pekarne s 84,117.000 din prometa.

Ostali znesek zmogljivosti državnih obrtnih obratov pripada manjšim obratom, kot so: Valjčni mlin, Vulkanizacija, Mizarska delavnica, Avtomehanična delavnica, Urarstvo-optika itd.

Iz tega pregleda je jasno videti, da je treba na področju našega mesta Celja razvijati predvsem reparaturno - uslužnostne obrtne delavnice, ki bodo povsem sposobne zamašiti vrzel, ki bo nastala ob reorganizacijskih spremembah in izvedbi ukrepov v privatnem sektorju obrti. Da bi zagotovili nemoten razvoj in širjenje proizvodnih zmogljivosti v socialističnem sektorju obrti, je nujno izvršiti naslednje ukrepe:

1. ustanoviti več vrst novih obrtnih delavnic v določenih strokah obrti;

2. razširiti obstoječe proizvodne zmogljivosti obrtnih obratov ter jih opremiti z novimi osnovnimi sredstvi z ozirom na to, da so nekatera že iz-rabljena;

3. omogočiti prehod nekaterih privatnih obrtnih obratov v socialistični sektor in obstoječe strojne kapacitete v popolnosti razviti in uporabljati ter zaposliti v teh obratih večje število delovne sile.

Ko razpravljamo o teh ukrepih, ne smemo mimo ugotovitev o realnostih in ekonomsko utemeljenih dokazov, ki nam garantirajo, da se bodo ti obrtni obrati lahko razvijali in da ni strahu pred kakšnim gospodarskim polomom oziroma pred nerentabilnostjo vloženih investicij v te obrate. Taka opreznost je vedno utemeljena in je prav, da se mora pri vsakem večjem uporabljanju družbenih sredstev vprašati tudi o koristnosti vlaganja.

Pravljice o nezmožnosti in nesposobnosti poslovanja socialističnega sektorja obrti je praksa v celoti ovrgla. Take izjave, ki so imele svoj izvor v nasprotnikih našega družbenega socialističnega gospodarskega razvoja, so doživele poraz in so ostale le »želja in sanje« takih nasprotnikov. Smelo trdimo in lahko vedno dokažemo, da je poslovanje v socialističnem sektorju obrti ne samo rentabilno, temveč mnoge obrtne delavnice daleč prekašajo privatni sektor glede lojalnosti pri izpolnjevanju obveznosti, kar bomo dokazali z vsotami, ki so bile vplačane na račun prispevkov do družbene skupnosti. Obstajajo pa še vedno tudi negativni primeri gospodarjenja zlasti glede na nizko produktivnost obstoječih kapacitet, vendar sta to dva ali trije primeri, kjer so zaključni računi pokazali, da ne izkoriščajo popolnoma obstoječih proizvodnih zmogljivosti. V teh primerih je osnovni problem vodilni kader — mojstri, ki bi morali biti bolj iniciativni in dobri organizatorji. Medtem pa je večina socialističnih obrtnih obratov dosegla velik napredek v kvaliteti in kvantiteti. Predvsem manjši obrtni obrati so dokazali s svojim poslovanjem velik napredek v povečanju bruto prometa, kakor tudi dobička. Dokazana je bila absolutno realna trditev, da je socialistični sektor obrti sposoben poslovati in se razvijati ter izvrševati svoje proizvodne naloge v prid in korist naše socialistične skupnosti.

Upoštevajoč izpad kapacitet v privatni obrti in okolnosti, ki obstajajo glede na potrebe po določenih obrtnih uslugah s strani potrošnikov, je na vsak način zagarantirana realna osnova za dober in uspešen razvoj socialističnega sektorja obrti. Neposredno v zvezi s tem se bodo iz dneva v dan vztrajno in nenehno spreminjali proizvodni odnosi v smeri socialističnih družbenih odnosov, ki morajo tudi v sektorju obrti dobiti prevladujoči položaj in mesto. Na drugi strani bo z ustanavljanjem novih socialističnih obrtnih delavnic v našem mestu omogočeno zaposlovati vedno večje število mladine, ki si želi najti zaposlitve v obrti.

DELA NA STAREM GRADU

V pozni jeseni, ko že prav redki obiskovalci zaidejo na Stari grad, je gradbena ekipa Olepševalnega in turističnega društva pridno na delu, da se še pred zimo zavarujejo najbolj ogroženi deli ruševin. Čeprav se razvaline sedaj že širi leta stalno vzdržujejo in dela vse polelje na urejevanju gradu stalna manjša delovna ekipa, ostaja še vedno iz leta v leto ogromno dela. Letošnjo jesen se je društvo odločilo, da zavaruje tudi Friderikov stolp, ki so ga ogrožali izpodkopani ogli. Pred leti so namreč okoliški kmetje iz oglov tega stolpa lomili kamenje in ga uporabljali za gradnjo svojih hiš in gospodarskih poslopij. Tako so počasi izvlekli iz vseh širih oglov približno 80 kub. metrov kamenja. Sedaj se ti ogli zaidavajo do višine 17 metrov in bo Friderikov stolp še pred zimo popravljen in tako zavarovan še za dolga leta. To delo je bilo neodložljivo, ker bi se sicer že prihodnjo pomlad moral prepovedati dostop na ta stolp, ki je najvišja urejena razgledna točka v celjski okolici.

In če vas v pozni jeseni zanese pot na prelep izlet na Stari grad, boste videli, da je Olepševalno in turistično društvo že zelo mnogo storilo za urediev in očuvanje razvalin.

V kolikor bo imelo društvo v prihodnjem letu na razpolago dovolj sredstev, bo očiščen in zafugiran Friderikov stolp. Vsekakor pa se bodo v prihodnjem letu nadaljevala vzdrževalna dela.

Vsa dosedanja vzdrževalna dela, ki so stala že več milijonov dinarjev, je izvedlo društvo v lastni režiji po predhodnem posvetovanju z Zavodom za

zaščito kulturnih spomenikov LRS. Vsa dela se vršijo pod nadzorom skrbnega društvenega gospodarja tov. Rihteršiča, vsa večja dela in pa zavarovanje Friderikovega stolpa pa je izvedla stalna društvena gradbena ekipa pod vodstvom mojstra Bincla. Ta ekipa je letos tudi v orno i vedla gradbena dela na Kocenovem trgu.

Vsekakor je bila letošnja gradbena dejavnost, ki jo je izvajalo Olepševalno in turistično društvo, prav uspešna.

POT NA LAVO

Za stanovanjsko hišo poleg »Betona« je že mesece poplavljena pot zaradi prenapolnjenih greznic in kanalov te hiše. Nesnaga se razliva preko poti na Lavo in udarja neprijeten vonj. Nesnaga je zaradi mraza pomrznila in je prehod za pešče zelo nevaren.

Pozivamo sanitarno oblast, da temu napravi konec, kar ni v ponos mestu, še manj pa v korist zdravju.

Mestni odbor ZB NOV
CELJE

najiskrenejše čestita vsem delovnim ljudem mesta Celja k prazniku 29. NOVEMBRA, dnevu ustanovitve Federativne ljudske republike Jugoslavije

LESNO INDUSTRIJSKO PODJETJE

SAVINJA

Savinja
CELJE

izdeluje prvovrstno pohištvo za izvoz in domači trg,
proizvaja embalažo, lesne vrvi in lesno volno
ter izvršuje vse žagarske usluge na veliki žagi na Spodnji Hudinji
in v lastni trgovini »Pohištvo« v Zidanškovi ulici,
nudi za široko potrošnjo širok asortiment pohištva za dom,
pisarne in podjetja.
Izdelki »Savinja« so priznane kvalitete in po konkurenčnih cenah.
Priporočamo se za cenjene obiske in nakup.

Kolektiv čestita vsem poslovnim prijateljem, vsem kolektivom in vsemu delovnemu ljudstvu k Dnevu republike!

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE

BETON
CELJE

je najbolj mehanizirano gradbeno podjetje v celjskem bazenu.
Izvršuje nizke in visoke gradnje najhitreje, zelo solidno in poceni. — Vsem investitorjem se še nadalje priporočamo za naročila. —

Vsem investitorjem,
vsem delovnim kolektivom in delovnim ljudem
čestitamo k prazniku 29. novembru —
DNEVU REPUBLIKE!

1. DECEMBRA V CELJU

ANDREJEV SEJEM

prodajalo trgovska in obrtna podjetja ter proizvajalci domače obrti iz Celja in drugih krajev Slovenije

V korist naših otrok

Za razširitev in utrditev rejniške službe na območju LOMO Celje vabi Tajništvo sveta za ljudsko zdravstvo in socialno politiko večje število zdravih žena, ki jim okoliščine dopuščajo, da vzamejo v oskrbo otroke od enega leta starosti naprej in s tem pomagajo k reševanju problemov soci skrbstva.

Žene, ki ljubijo otroke in imajo veselje z vzgojo in oskrbovanjem otrok pozivamo, da se prijavijo pri imenovanemu tajništvu, soba štev. 84 ob torkih in petkih od 8. do 12. ure. Vzdrževalnina za otroka znaša 4000 din mesečno. Stroške za obleko in obutev plačajo v večini primerov matere same, odnosno jih ob gotovih razlogih plača tudi Skrbstvo za soc. zaščito LOMO.

Prav gotovo ne bo odveč, če spregovorimo spet nekaj besed o velikem pomenu dobrega skrbstva. Iz dneva v dan se veča potreba po dobrih rejnicah. Res je, glavno skrb v tem delu nosijo naši dobro organizirani domovi. Vendar so izkušnje potrdile, da imamo prav enake uspehe tudi v družinski rejniški oskrbi. Mnogokrat vidimo, da je slednja v gotovih primerih za otroka celo koristnejša in zakaj ne bi v takem primeru imeli pripravljen kader razumnih, požrtvovalnih žena, ki vidijo v otroku nebogljeno bitje, kateremu bodo nudile s svojim znanjem prepotrebno oskrbo in s svojim srcem materinsko toplino. Če združimo to dvoje, potem je v zdravih okoliščinah uspeh zajamčen. Žene, ki imajo resnično veselje in voljo za ta poklic, ki so zdrave in imajo dovolj moralne sile, da bodo lahko premagale tudi morebitne težave, ki so skoraj neogibne v tem odgovornem a tudi lepem delu — vabimo v krog naših sodelavk rejniške službe.

To plemenito delo je prikladno zlasti za ženske, ki imajo po naravi mnogo materinskega čuta, ki so pripravljene tudi žrtvovati in jim je največja sreča zavest, da so storile za otroka vse, kar je bilo v njihovih močeh. In zato je treba le — toplo srce in pridne roke!

SLUŽBENA MESTA

poslovodje,
kuharice,
natakarice,

razpisuje gostinski obrat v Savinjski dolini.

Ponudbe je poslati na upravo Savinjskega vestnika pod št. 1001.

Les Ljubljana

TRGOVINA CELJE, PREŠERNOVA 7

Vam nudi vseh vrst pohištva, pisarniško opremo, parkete, vezane in lesonitne plošče. — Cene ugodne!
Pridružuje se čestitkam k Dnevu republike

DELOVNI KOLEKTIV

Tekstilne tovarne

ŠEMPETER v Savinjski dolini

ČESTITA K PRAZNIKU
DNEVA REPUBLIKE
VSEM DELOVNIM KOLEKTIVOM
Z ŽELJO ZA ČIM VEČJE DELOVNE
ZMAGE
PRI NAŠI NADALJNJI GOSPODARSKI
GRADITVI

LJUDSKI ODBOR
MESTNE OBČINE
CELJE

čestita k
PRAZNIKU 29. NOVEMBRA
vsem prebivalcem in volivcem mesta Celja

DELOVNI KOLEKTIV ZADRUŽNEGA TRGOVSKEGA
PODJETJA ZA IZVOZ HMELJA

HMEZAD

ŽALEC

čestita k Dnevu republike in želi kmetijskim zadrugam, delovnim kolektivom, posebno pa savinjskim hmeljarjem nadaljnjih uspehov v borbi za dvig kmetijske proizvodnje.

Potrošniki v Štorah upajo, da bodo lahko odslej zadovoljni

ZARADI NEUREJENIH RAZMER SO ZAMENJALI POSLOVODJO PEKARNE

Že nekaj let je vladalo med potrošniki v Štorah ogorčeno nezadovoljstvo zaradi neurejenih razmer v pekarni. Ljudje so upravičeno godrnjali nad slabim kruhom, še bolj pa zaradi malomarnosti pekov, saj so večkrat našli v kruhu motvoz, ščurke in drugo nesnago, ki se človeku gabi, da se pozneje komaj še odloči za nakup kruha v pekarni. Vse obljube poslovodje, ki so ga večkrat klicali na odgovornost, so bile prazne, potrošniki pa so še naprej godrnjali. Razpisano je bilo mesto poslovodje pekarne, niso se pa javili pravi interesenti. V takih primerih je namreč težko odločiti, ko ne veš, kako boš zadel. Tu v Štorah imajo namreč slabe izkušnje s poslovodji brivnice, čevljarske delavnice in pekarne. Ko se pa le ni dalo več prenašati pomanjkljivosti, je bila izvršena zamenjava poslovodij. Te dni pa je novi poslovodja doživel prve neprijetnosti. Oglasil se je uslužbenec sanitarne inšpekcije iz Celja in zahteval, naj mu pokažejo, kako so odpravili pomanjkljivosti, katerih odpravo je okrajna higienska postaja v Celju zahtevala v začetku avgusta letos. Ugotovitve organa sanitarne inšpekcije so pokazale, da pomanjkljivosti niso odpravili. Nabavili so sicer omarico za prvo pomoč, visi pa prazna v delovnem prostoru in seveda nikomur ne koristi. Garderoba ni na novo prebeljena, garderobne omarice so nabavljene, niso pa primerno urejene. Ščurke, ki se pojavljajo v delavnici, niso sproti uničevali, tako izjavljajo pomočniki. Umivalnik se je kmalu pokvaril, izliv je zamašen, najbrž zaradi odpadkov, ki ne spadajo v izliv umivalnika. Zato so si umivali roke v čebru, ki služi tudi za pripravljanje kvasa! Najbrž bo čistilka odkrila še kakšno večjo nemarnost, ko se vrne z dopusta. Na vse to pa povedo pomočniki, da s poslovodjem niso po 6 mesecev govorili, zato tudi niso vedeli, kakšen rok je bil postavljen za odpravo pomanjkljivosti. Novi poslovodja je šele 14 dni pri hiši, uvidel pa je, da ga čaka dosti dela. Pomočniki pravijo, da so z njim zadovoljni. Čas je že, da se tudi v tej poslovalnici uveljavi kolektivno upravljanje in uvede red, da bodo potrošniki zadovoljni. Kaj bo k vsemu temu dejala sanitarna inšpekcija, bomo verjetno v kratkem izvedeli.

DELOVNI KOLEKTIV

VOLNA

Laško

čestita ob 11. obletnici ustanovitve
NOVE JUGOSLAVIJE

vsem svojim odjemalcem, poslovnim prijateljem in vsemu delovnemu ljudstvu.
Izdelujemo prvovrstno blago za obleke, plašče, kamgarne, hubertus, tweed in volnene odeje.
Prepričajte se o naših kvalitetnih izdelkih, ki jih nudimo po konkurenčnih cenah.

Kmetijstvo in zadružništvo na Danskem

Njihova strokovno-tehnična organizacija, trud kmeta za čim večjo in kvalitetnejšo proizvodnjo, je na višku. Kulturna raven njihovega kmeta je na žalost drugačna kakor pri nas. Pri njih je kmet v pravem smislu besede blagovni proizvajalec, do kraja industrializiran. Kmet stremi iz dneva v dan za vsemi najmodernejšimi izsledki agrotehnike in znanosti, da bi tako dosegel boljšo proizvodnjo. Odnos kmeta do

Franc Lubej

znanosti, do kmetijskih strokovnjakov je drugačen kakor pri nas. Njihov kmet želi dnevnega stika s kmetijskimi strokovnjaki, visoko ceni in spoštuje njihovo besedo in njihove praktične nasvete. Tamkaj ni slučaj, da bi se nekdo starokopitno posmehoval kmetijskemu strokovnjaku, kar je žal pri nas marsikdaj žalostna resnica.

Z eno besedo hočem reči, da je odnos kmeta do vprašanja ekonomike, blagovne proizvodnje in s tem v zvezi strokovnih nasvetov boljši kakor pri nas. Toda bilo bi napačno, če bi nekdo mislil, da je danskemu kmetu vse »z rožicami postlano«. Samo en primer: 55% danskih kmetov je zadolženih. Negotovost za jutrišnje cene glede na situacijo na svetovnem tržišču je brez nadaljnjega velika. Toda dolgovi, davek, osebna briga za izboljšanje standarda itd. ženejo kmeta k vsakodnevni brigi za čim večjo proizvodnjo. S tem v zvezi pa nastajajo potrebe po novih investicijah, ki jih kmet vlaga v svoj kmetijski obrat, da bi lahko vzdržal na tržišču. V odnosu do svoje zadružne organizacije je torej discipliniran in zelo resen.

Organizacija v kmetijstvu pri njih je komplicirana, saj so sami mnenja, da celo preveč, in ugotavljajo prav v tem času možnosti za nekatere spremembe. Največ pažnje polagajo selekciji. Vsa njihova državna in zadružna posestva so v bistvu selekcijske postaje. Od tod dobivajo kmetje prvovrsten semenski material in plemensko živino. Imajo zelo močno organizacijo za umetno osemenjevanje na zadružni osnovi. So primeri, ko stane umetno osemenjevanje z najboljšim bikom kmeta po kravi celo 300 kron (12.900 din). Toda tukaj gre za visoko kvaliteten material, ki se seveda tudi kmetu izplača, saj proda malega bika od prvovrstne krave in očeta celo do 30.000 kron (1,290.000 din). Na ekstrier pri goveji živini ne polagajo posebne važnosti. Osnovna je mlečnost in tolščoba. Mi smo si tukaj ogledali eno zadružno posestvo s 150 ha ne najboljše zemlje, saj je od teh 70 ha nerodovitne. To posestvo redi 50 molznih krav. Vsi biki od tega posestva se prodajo kot plemenski material za razplod zadrugam za umetno osemenjevanje in je to posestvo s svojimi plemenskimi biki oskrbelo zadrugi za umetno osemenjevanje polovico bikov. Lani je posestvo redilo povprečno letno 48 krav. Za prehrano teh krav, računamo 365 krmnih dni, je posestvo porabilo naslednjo krmo, izraženo v hranilnih enotak (1 hranilna enota = 1 kg ječmena po skandinavski meri), povprečno na eno kravo:

koncentrati — močna krmila	*1.312*
silaža — listje od pese, lucerne	*203*
polsladkorna pesa	*1.222*
seno	*25*
slama	*183*
paša	*1.440*
ali skupno za kravo	*4.385*

S tako prehrano so dosegli povprečno proizvodnjo na kravo: 6.697 kg mleka, s 4,24% tolščobe, kar da na kravo 318,6 kg masla. Najboljša krava je imela v letu 1953/54 naslednjo proizvodnjo: 12.985 kg mleka s 4,52% tolščobe, kar da 659,4 kg masla. V Danski je pravilo, da se krava, ki ne da letno najmanj 3.000 kg mleka ne drži, da je nerentabilna. Tukaj vidimo, kako silovita je proizvodnja in je z našo seveda ne moremo primerjati. Toda tudi pri nas imamo v zadnjem času večji interes za proizvodnjo. Je že precej kmetovalcev, ki se zanimajo. V kratkem času bi lahko dosegli večjo proizvodnjo v perutninarstvu, pa tudi v svinjereji, dočim seveda govedoreja zahteva daljše obdobje. Toda v Danski je pravilo, ki velja vsepovsod, da krava pri gobcu molze. Krmna baza ali bolje rečeno organizacija poljedelske proizvodnje je torej osnova za izboljšanje živinoreje. Večji donos v žitaricah, krompirju, pesi itd. organizacija pašništva, travništva, selekcija deteljnih in travnih semen so torej predpogoj za boljšo živinorejo, kajti krava nam bo vračala mleko po prejeti dobri, izdatni in močni krmi. Danci nimajo rajonizacije v pogledu pasme goveda. Redijo tisto, ki se najbolj obnese, s selekcijo pa so prišli tako daleč, da se jim obnesejo vse pasme. Seveda ne poznajo tako velike mešanice, kakor jo imamo pri nas. V glavnem imajo štiri pasme, in sicer: rdeče Dansko govedo, ki ga imajo ca. 70%, črnobelo Dansko govedo (frizijsko) ca. 15%, ostalo pa imajo živino rase Jersey in Shorthorn. 57% vseh krav imajo pod molzno kontrolo oziroma bolje rečeno pod nasvetom in kontrolo prehrane. Pri kontroli postavijo na prvo nasvet ter na tej osnovi šele kontrolo in mlečnost oziroma tolščobo.

Tuberkuloze v živinoreji od leta 1947 nimajo, kljub temu, da so imeli pred nekaj desetletji kritično situacijo, saj so imeli celo 38% krav tuberkuloznih. V borbi proti tuberkulozi so torej dosegli popoln uspeh.

V Danski nismo videli nobenega kmeta iznad 5 ha zemlje, ki bi imel manj kakor 100 kokoši. Državna posestva in zadruge ter 75 privatnih kmetov v Danski se bavi z rejo elitne kokoši in proizvaja jajca za umetne valilnice. Vsak kmet kupuje enodnevne piščance iz umetnih valilnic in dobi tako prvovrsten material. V glavnem redijo kokoši rjave italijanske pasme. V letu 1950-51 je bila povprečna nesnost pri državnih in zadružnih posestvih in elitnih rejcih 230 komadov na kokoš s povprečno težo 59,9 gramov. V letu 1953-54 je pri istih proizvajalcih povpreček 254 komadov jajc s težo 62 gramov. Dohodki iz perutnine predstavljajo ogromno. Imajo močne zadružne organizacije za odkup jajc in zvezo istih. V glavnem izvažajo jajca v Anglijo, Švico, Italijo, v vzhodne države ter v države Latinske Amerike. Kmet s 6 ha zemlje ima po podatkih njihovega ekonomsko-kmetijskega inštituta 83% vseh letnih dohodkov od živinoreje, ki mu daje: govedoreja $^1/_4$, svinjereja $^1/_3$ in perutninarstvo $^1/_3$ omenjenega dohodka. Iz tega vidimo, kako rentabilna je pri njih svinjereja in perutninarstvo. Po podatkih njihovega ekonomsko-kmetijskega inštituta znaša vrednost izvoženih kmetijskih proizvodov v letu 1953 na 1 ha obdelovalne zemlje 2.500 kron (to je 107.500 din, deviznih). To je torej samo izvoz in pri tem ni računana vrednost potrošenih kmetijskih proizvodov v državi sami.

(Se nadaljuje)

Dr. Vladimir Ravnihar

Na pročelju Mestnega gledališča je v petek, dne 19. t. m. zaplapolala črna zastava: v Ljubljani je umrl v visoki starosti dr. Vladimir Ravnihar. Mlajši Celjani ne vedo mnogo o tem, v kakšni zvezi je ime tega moža s celjskim gledališčem.

V devetdesetih letih prejšnjega stoletja je slovenski življ v Celju pričel neizprosno borbo za uveljavljanje jezikovnih in političnih pravic. Leta 1897

so dobili Celjani svojo narodno trdnjavo »Narodni dom«, v katerem so se odslej vršile vse politične in kulturne manifestacije.

Takratni celjski narodni voditelji so imeli srečno roko, da so povabili na delo v Celje tedaj že znanega mladega revolucionarnega človeka, željnega trdega narodnostnega boja, slovenskega kulturnega delavca dr. Vladimirja Ravniharja, ki je prav tedaj v družbi ljubljanskega režiserja Innemana oživljal gledališko in splošno kulturno življenje v Novem mestu. Z njegovim prihodom se prične eno najplodnejših dob celjskega slovenskega gledališča — da, danes, ko se s spoštovanjem oziramo v preteklost in gradimo prihodnost na svetlih vzorih preteklega časa, lahko poudarimo, da so prav z Ravniharjevim življenjem in delom povezani prvi in pravi začetki celjskega gledališča. Agilni Ravnihar je združeval v sebi vse odlike in sposobnosti človeka, ki ga je v slovenskem kulturnem in političnem boju Celje potrebovalo. Bil je že izza trdega življenja in narodnostnega boja v študentovskih letih prekaljen borec za slovenske pravice. Izrednim organizatoričnim sposobnostim so se pridruževale še lastnosti režiserja, igralca, pevca in pevovodje. Kot član in odbornik skoraj vseh celjskih naprednih političnih in kulturnih društev je prijel za delo povsod tam, kjer so potrebovali pomoč v nasvetih ali delu.

V šestih sezonah svojega delovanja je vtisnil svoje ime v temeljni kamen celjske gledališke tradicije. Od l. 1897 je celjsko gledališče pod vodstvom Vladimirja Ravniharja prirejalo redne celovečerne predstave, imelo svoj redni gledališki repertoar, čigar kontinuiteta sega do današnjega dne. Tako je postalo celjsko gledališče po požrtvovalnem prizadevanju Vladimirja Ravniharja najvažnejša kulturno-politična ustanova na Spodnjem Štajerskem. Ustvaril je tako rekoč iz nič stalni gledališki ansambel, ki je z nekaterimi spremembami nemoteno sredi političnga boja deloval vse do leta 1914.

Kako zelo priljubljen je bil pokojnik med celjskimi Slovenci, priča dejstvo ob njegovem odhodu iz Celja leta 1901. Dan njegovega odhoda je celjski slovenski časopis »Domovina« naznanil za dan žalosti, slovenski trgovci in obrtniki so zaprli svoje trgovine in delavnice in vse slovensko Celje se je poslovilo s solzami v očeh od svojega kulturnega voditelja, ki je odhajal na še odgovornejše mesto v središče Slovenije.

Vodstvo in ansambel Mestnega gledališča se s spoštovanjem in hvaležnostjo poslavljata od moža, ki je s svojim nesebičnim delom pred davnimi leti polagal prve temelje stalnemu slovenskemu gledališču v Celju. Njegova neizmerna ljubezen do umetnosti, njegova požrtvovalnost in neutrudna delavnost — te lastnosti dr. Vladimirja Ravniharja nas bodo oplajale v našem prizadevanju za dosego najvišjih in najplemenitejših ciljev v doprinosu slovenski gledališki kulturi.

Sláva njegovemu spominu! G.

LEPA HELENA v Mestnem gledališču

(Ob premieri 21. novembra)

Slovenska javnost se je že kar navadila na celjske gledališke novosti. Tudi komedijo o lepi Heleni, zaradi katere se je po Homerjevi pripovedi zlomilo toliko kopij in izkrvavelo toliko neznansko pogumnih mož z nadčloveškimi lastnostmi, je celjsko gledališče kot prvo v Jugoslaviji presadilo z velemestnih pariških tal na podeželsko celjsko prst. Novost? Ne — to pot pa pravzaprav ne! Stara je bajka o trojanski vojni, stara pa je tudi ta zgodba, ki nam jo je v dveh urah pokazala komedija na antični motiv. No, stara in vedno nova, ki jo lahko srečaš, če hodiš po svetu s količkaj odprtimi očmi.

Nečimrna, prevzetna Helena, ki ima o sebi nadvse odlično mnenje, prikupna in privlačna, čeprav »nemogoča«, navajena na udvarjanje in dobrikanje z vseh strani, daleč od poti, po kateri bi morale ženske hoditi, ali je to kaj novega? Igrala jo je Mara **Černetova**, bolj igrala kakor živela. Sicer pa jo je živeti kljub vsej verjetnosti in celo običajnosti težko. Dobra je bila v osnovni »tezi« Helenine osebnosti, da ne bo podrejala razuma in svoje osebe moškemu, ki se ji zdi brez vrednosti in resnične veličine. Njen beg z ljubčkom Parisom (naj se imenuje tako ali drugače), je popolnoma razumljiv, naj že pravi morala, kar hoče. Toda dobiti zanjo pravega moža — to bi bil čudež vseh čudežev, čeprav govori o občudovanju velikih mož, ki bi ji utegnili biti kos. Tudi to je Černetova dobro podala, čeprav ji je manjkalo nekaj drobnih potez in potezic, ki bi Heleno naredile bolj živo in hotno. Kak »kačji« vztrepetljaj, na priliko. Vidimo jo spet v prvem zakonu, v katerem ta trenutek ni nobenega, ki bi jo pognal v kakšno norost, v rešitev iz enoličnega življenja brez mika in nemira. Nosi se še kot pravkar razcvetelo dekle, toda ali se ne bo vsak hip zazrla za svojimi lepimi leti, ali ne bodo začele veneti njene rože, hrepenenje po ljubezni pa se bo zdaj zdaj spet oglasilo? Njena dostojanstvenost in kraljevska drža je bila pri vsem tem vendarle nenaravna, izumetničena. Ta drža in ravnanje s pahljačo bi bilo treba podvreči natančni analizi. V tem je sicer pravilna igralska slutnja, toda v stvarnost slabo prenesena. Vendar ne tako slabo, da bi se moški Menelajevega tipa ne ujeli nanjo kakor metulj na svečo. Kaj bi evropska komedija brez takihle očarljivih Ksantip (naj mi Helene tega imena ne zamerijo!), saj si jih izposoja od svojih početkov dalje, celo srednji vek ni docela prebil brez njih. Kaj bi literatura brez feminizma, brez dvorjenja zagonetni večni ženskosti, ki je v bistvu prav tako preprosta kakor moški protipol. Priznati je treba Francozu: Helena, davna in vsa od danes, na odru mora uspeti, pa je ni treba prav nič romantično pretiravati, pač pa prirodno igrati kakor najbolj vsakdanjo žensko. Ko je nek nemški pisatelj razpodelil ženske, če se prav spomnim, na osem kategorij, je osmi tip nazval tip kraljice. V tistem hipu pa se je zavedel, da ta tip tiči pravzaprav tudi v vseh ostalih, ki jih nima pomena naštevati.

In Menelaj? Napačno bi bilo misliti, da je vis comica — moč komike — v tej komediji odvisna vsa od tega možaka, čeprav — no, kaj bi ostalo od evropske komedije, če bi iz nje izruvali ubogo gmajno rogatih mož in copat, ki ne morejo živeti drugače, kot da ubogajo žensko? **Škofu** morda niti ni bilo treba, da v Menelaju delno ponovi ruskega polkovnika. Lahko bi bil Menelaja zastavil popolnoma drugače, pa bi bil prav tako uspel. Utegnil bi biti manj glasen, manj rogovilež, pa bi še ostal vojščak, pred žensko kakor jagnje krotak.

Jabolko ne pade daleč od dreyesa, toda če je to držalo nekoč, danes v najbolj normalnih družinah ni treba, da drži. Zakaj se ne bi Hermiona odločila za drugo pot kakor mati Helena? To se dostikrat zgodi in **Jerajeva** nam je tako pridno pa trmasto punčko zares okroglo in sočno prikazala, avtor pa si je pri vsem tem izposodil ljudi, njihove strasti in zla dejanja, ki iz njih slede, na tak način, kakor odgovarja povprečnemu okusu, povprečni modrosti, ki presoja človeško početje. Izposodil si je tudi poosebljeno javno mnenje Eteoneja, Menelajevega vratarja, ki ga je zares imenitno podal Marijan **Dolinar**. Tole poosebljeno ljudstvo je pravzaprav »šiba božja« za pregrešne Helene pa tudi Parise in Menelaje. Kraljevski položaj žene, ki si sama meri in kroji moralo, je treba nekako odkupiti pred muhavim, včasih pa tudi prismojenim javnim mnenjem. Hermiona je izjema, če išče opravičila za svojo mater v lepih lažeh. Dolinar je s stilom svoje igre slikovito podal to ozkosrčno omejenost, to sprenevedasto obsojanje in strogost napram bližnjemu, to stanovitno pripravljenost, da pometamo pred tujim pragom, to vsevednost, ki ji nič ne uide. Eteonej je tisti, ki poveže svoje žrtve z drobnimi vezmi šušljanja, kakor so Liliputanci povezali Guliverja. Kdor teh vezi ne potrga, pravzaprav izgublja življenje v samih praznih marnjah. Komedija ne bi imela svoje ideje, če bi se dvoboj med puritanskim javnim mnenjem in Heleno z Menelajem ne sešel v dobro »idealnih« zakoncev. Helena zmaga s svojo tezo; da moraš vse tvegati, če hočeš vse dobiti, Menelaj se pa ne mara odreči tistemu, kar ima rad in kar si je z mečem po dvanajstih letih znova pridobil, čeprav mu spravlja jezo in nejevoljo v hišo. Morda bo res tudi njun zakon prijadral v miren pristan, saj je »le malo stvari, ki se ne dajo zlepa poravnati«, kakor pravi Helena. Obisk Odisejevega sina Telemaha, ki ga je v nemi igri prijetno igral **Jeršin**, riše lepo perspektivo bodoče zakonske idile špartanskega kralja Menelaja. Privoščimo mu, saj kaj posebnega ga res ne čaka. Saj bo to razumel tudi Eteonej, ki je bil tako zoper to. Eteonej je bil igralsko najmočnejša osebnost, imel je dober koncept in najbolje, najtrdneje izdelan lik. Pokazal je posebno v nekaterih prizorih, da je sposoben za večje stvaritve. Posebno mi je bil všeč v prizoru, ko ga melje Helena, zelo posrečen je tudi kot »rezoner« tostran rampe. Odlično je bilo rešeno vprašanje prostora in scene, domiselno in dovolj živo, kar je za predstavo opravil arh. **Sveta Jovanović.**

Tako se je pariška lahkotna, vedra in duhovita komedija znašla v mestu ob Savinji in dobro prebila svoj krst. Kako tudi ne, saj to ni nekaj, kar živi samo na pariškem bulevardu, to je življenje, c'est la vie, kakor bi rekli Francozi. V tem je zdrav odpor proti pretiranemu naturalizmu in proti meglenemu simbolizmu. Francozi štejejo po snoveh kar pet vrst te literature in ob njej marsikatero zveneče dramatsko ime in generacije neznanih montmartrskih kupletistov. Prav je torej, da se seznanimo s to literaturo tudi mi. Pa še prvi smo. Tudi to je nekaj. T. O.

PRED NOVO PREDSTAVO NA „LJUDSKEM ODRU"

V četrtek, dne 2. decembra se bo na »Ljudskem odru« dvignila zavesa za premiero komedije **»Peg, srček moj«.** Komedija s tem prikupnim naslovom, spisana od neidentificiranega angleškega dramatika, se je že pred zadnjo vojno preselila s centralnih odrov na ljudske. Vendar to ne pomeni zastarelosti in manjvrednosti. Nasprotno, še vedno je in bo še nekaj časa vsaj toliko vredna, kot je marsikatera sodobna ameriška oziroma angleška gledališka ali filmska komedija. Preprostost in ljubeznivost, ki zmagujeta v njej, pač ne moreta drugega kakor vedno le privlačevati. Odveč je tedaj podčrtavati in kazati na njeno vsebinsko in idejno vrednost. Njen prevajalec prof. Osip Šest piše v gledališkem biltenu, da je kaj takega enostavno nepotrebno, ker bo publika sama vedela povedati prav vse in da bo lahko z zadovoljstvom ugotovila, da »je res fletna in srčkana igrica«...

Tedaj: pridite! Pridite vsi, ki vam je za prijeten gledališki večer in ki vam ni za malo, da so ga pripravili gledališki amaterji.

Komedijo je zrežiral Tone Zorko, scena pa je zamisel scenografa mariborskega gledališča Vlada Rijavca.

Premiera bo torej **v četrtek, 2. decembra ob 20. uri.** Ponovitve bodo zaradi zasedenosti dvorane šele kasneje. Prodaja vstopnic za premiero bo pri blagajni »Ljudskega odra«, Stanetova ulica 15, **v sredo, 1. decembra ob 16. do 18. ure in v četrtek, 2. decembra, na dan premiere, eno uro pred predstavo.**

G.

KOLEKTIV PAPIRNICE IN KNJIGARNE CELJSKE TISKARNE

sporoča ljubiteljem leposlovnih in strokovnih knjig, knjižnicam, šolskim upravam, raznim ustanovam in vsem ostalim interesentom

da je znižal cene vsem leposlovnim in strokovnim knjigam za 10 %

To znižanje mu omogoča močno povečan promet, katerega je dosegel z ugodnejšim nakupom raznih pisarniških in drugih potrebščin, katere nudi potrošnikom po znižanih cenah.

Prepričajte se sami v prodajalni Papirnice in knjigarne Celjske tiskarne Celje, Trg V. kongresa 3 — telefon 23-76

Čestitamo k prazniku republike 29. novembra.

LIP ŠENTJUR

Proizvodnja trdega rezanega lesa in furnirja. Odkup trdih listovcev za žagi in furnirnico.

Delovni kolektiv čestita vsem delovnim kolektivom in ostalemu ljudstvu k Dnevu republike.

Lesno industrijsko podjetje SLOV. KONJICE

s svojimi obrati v Slov. Konjicah, Slov. Bistrici, Ločah, Oplotnici in Zrečah proizvaja: žagan les vseh vrst, zaboje, ladijski pod, sobno in gradbeno pohištvo ter razne galanterijske proizvode.

Kolektiv čestita k Dnevu republike vsem svojim odjemalcem in dobaviteljem

K PRAZNIKU REPUBLIKE, 29. NOVEMBRU, ČESTITA VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU NAŠE SOCIALISTIČNE DOMOVINE DELOVNI KOLEKTIV

Tovarna lesne galanterije

RIMSKE TOPLICE

TRGOVSKO PODJETJE OKRAJNE ZADRUŽNE ZVEZE CELJE

Vino CELJE

Zidanškova 1

ČESTITA VSEM SVOJIM ODJEMALCEM IN DOBAVITELJEM OB »DNEVU REPUBLIKE«

Hkrati sporočamo gostinskim obratom in vsem drugim interesentom, da imamo vedno na zalogi: vse vrste štajerskih, dalmatinskih in primorskih vin; žganje, domačo slivovko in ostale žgane pijače. Na zalogi imamo tudi Mariborsko pivo ter brezalkoholne pijače.

Kovinsko podjetje ŽALEC

čestita vsem svojim cenjenim odjemalcem, dobaviteljem in ostalim delovnim kolektivom k Dnevu republike.

Nudimo Vam kmetijske stroje, trosilce umetnega gnoja, velike in male sadne mline, vodne armature za vodovode, zasune svetlobnega premera od 25 mm do 300 mm ter vse pripadajoče fazonske komade. Vlivamo iz sive litine in barvastih kovin po dostavljenih modelih ali pa po načrtih.

Iz Celja...

Upravni odbor Kmetijske zadruge Celje bo moral napraviti red

V našem družbenem življenju so se uveljavili tudi novi odnosi med zaposlenimi v kolektivih, se pravi socialistični odnosi. S starimi metodami predvojnega značaja smo pometli načelno in skoraj povsod tudi praktično. So pa sem in tja izjeme, ko v podjetjih posamezniki še vedno hočejo uveljavljati svoje nesocialistične odnose do sotovarišev.

Tako je v KZ Celje honorarno uslužben tov. Miklavčič Lovro, ki pri svojem odnosu do uslužbencev nima našemu času primernega takta. Tako si pri raznih uslužbencih in delavcih v zadrugah privošči neprimerne vzdevke, rad šikanira svoje podrejene uslužbence in se povsod vtika v stvari, pa če je zanje pristojen ali ne. Tako je po njegovi »zaslugi« bila vrsta uslužbencev prikrajšanih za nadure ob priliki proslave na Ostrožnem, ko so le-ti vse dni bili zaposleni pri paviljonih KZ. Kako je to storil in v kakšnem interesu, nam je žal neznano. Ne bomo se spuščali v podrobnosti njegovega obnašanja in teroriziranja v zadrugi. Dovolj naj bo, če povemo, da so mnogi zadružni uslužbenci na sestanku ostro kritizirali omenjenega tovariša in navajali številne primere, ki govorijo v njegovo škodo.

Toda ne samo v njegovo. Kar se je Janezek naučil, to Janez zna. Odnosi v nekem podjetju ali ustanovi so pač taki, kakršno dovoljuje vodstvo in ves kolektiv. Če se mora sedaj kolektiv braniti pred njim, je deloma tudi sam kriv, ker je tako dolgo čakal, da je bila mera že prepolna.

Ob tej priliki bi izrazili naše začudenje, kako more upravni odbor KZ tako vzdušje znotraj svojih podjetij in uprave trpeti. Kako pride upravni odbor do tega, da pusti človeku kot je Miklavčič tako »široke« vajeti. Bil je baje najet honorarno, da uredi osnovna sredstva zadruge, kar je delo za dva dobra meseca, zdaj pa je pri zadrugi že leto in pol ter prejema poleg 12 tisočakov pokojnine še 6 tisoč din honorarja. Torej Miklavčič ni niti polnovredni član kolektiva, niti ni voljen, pa si vendar lasti lep kos besede v zadrugi. Kaj je za tem? Kdo lahko in kako bo zagovarjal tako stanje, ker je nemogoče, da bi upravni odbor o teh dogodkih ne bil informiran?

USMILITE SE PLOTA!

Dne 19. septembra ob proslavi na Ostrožnem so preplavile množice celjske ulice. Po proslavi so se zgrnile v ulice okoli kolodvora. V ulici XIV. divizije so množice navalile čez trate ob avtobusnem paviljonu in pri tem podrle ne premočan plot. Ta plot je še danes, več kot mesec dni po dogodku, prav tako polomljen in to neposredno pri postaji, kjer vendar dnevno izstopajo stotine domačih in tujih potnikov. Naj se ga vendar nekdo usmili — železniška ali cestna uprava, čigar last pač je — in odstrani podrtijo, če ga že ni mogoče popraviti, kar bi bilo edino pravilno.

F. B.

LIKOVNA RAZSTAVA V CELJU

V proslavo Dneva republike prireja likovna sekcija SKUD »France Prešeren« razstavo slik in grafike v Mestnem muzeju.

Žirija bo odbrala kvalitetna dela, zato bo razstava tem boljša.

Otvoritev bo v nedeljo, 28. novembra ob 11. uri. Razstava bo odprta od 28. novembra do 5. decembra vsak dan od 8,30 do 18. ure.

Gibanje prebivalcev v Celju

V času od 13. do 20. 11. 1954 je bilo rojenih 24 dečkov in 18 deklic.

Poročili so se:

Pisanec Martin, soboslikar iz Dvora in Druks Angela, avtomehanik in Košič Frančiška, šivilja, oba iz Celja; Šeško Stanislav, tovarniški delavec in Berden Frančiška, tkalka, oba iz Celja; Žlavs Karel, skladiščni delavec in Klobučar Marija, delavka, oba iz Celja; Oblak Franc, pleskarski pomočnik iz Škofje vasi in Premužak Josipina, poljedelka iz Celja; Sivka Janez, pekovski pomočnik iz Celja in Stevanović Nada, slaščičarska pomočnica iz Leskovca; Zupanc Janez, delavec iz Velikega Širja in Ogoreve Marija, tkalka iz Celja; Oštir Jože, strojnik iz Šaleka in Stropnik Gabrijela, rudarski tehnik iz Škal.

Umrli so:

Jelen Marija, poljedelka iz Lukovice, stara 17 let; Vesenjak Angela, delavka iz Celja, stara 16 let; Muzga Elizabeta, gospodinja iz Gornjega grada, stara 61 let; Pančur Miran, otrok iz Prebolda; Lednik Jožef, upokojenec iz Celja, star 76 let; Rovšek Zdenka, otrok iz Trbovelj; Korošec Avguština, gospodinja iz Globoč, stara 72 let; Slapšak Leopoldina, gospodinja iz Boštanja, stara 52 let; Amon Branko, otrok iz Kozjega.

ZA DAN REPUBLIKE BODO V ŠENTJURJU OB TABORU ODKRILI SPOMINSKI PLOŠČI PADLIM ŽRTVAM FAŠIZMA

V okviru proslave Dneva republike bo ZB v Šentjurju ob Taboru v nedeljo odkrila spominski plošči 85 padlim žrtvam fašizma. Odkritje spominskih plošč bo ob 10. uri dopoldne, medtem ko bo popoldne svečana akademija v čast Dneva republike. Na akademiji bodo predvajane telovadne, pevske in dramske točke.

IZ ŽALCA PROSLAVA DNEVA REPUBLIKE

Občinski odbor Zveze borcev v Žalcu se je pripravil, da dostojno počasti ta veliki praznik. V soboto popoldne ob 2. uri bo v dvorani doma »Partizan« kulturna prireditev, združena s pogostitvijo in obdaritvijo otrok — partizanskih sirot. Pri prireditvi bodo sodelovali tudi malčki iz otroškega vrtca z odlomkom iz igrice »Sneguljčica«. Zvečer ob 19. uri bo proslava s kulturnim sporedom, prav tako v dvorani doma.

STRANIŠČE HOTELA »SLOVAN« NA VRANSKEM

Zadnjič me je zanesla pot po službeni dolžnosti na Vransko. Po okrepčilu sem moral stopiti tudi na stranišče. Vendar ... o, joj! Kako je izgledalo! Pa je pripomnil šofer, ki stalno poluje tod mimo, da stranišče ni prvič tako.

Čeprav je delovni kolektiv poskrbel za čedno zunanjost hotela, bi bila njegova dolžnost, da vzdržuje v redu tudi sanitarne naprave, pristojni organi občine pa bi storili prav, če bi večkrat pregledali prostore hotela.

NOVICE IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

Te dni se je sestal novoizvoljeni šolski odbor na svojo prvo sejo, na kateri se je odbor konstituiral in nato razpravljal o perečih šolskih zadevah kraja.

*

V nedeljo, dne 28. novembra bo slovesna otvoritev nove železniške postaje. Pričakujejo številen obisk, posebno iz Zgornje Savinjske doline. To je eno najlepših postajnih poslopij daleč naokoli.

*

Na praznik, dne 29. novembra bodo prekopali padle borce, ki so pokopani v Gorenjah in Paški vasi in jih položili v skupen grob. Spominsko ploščo pa bo ZB odkrila spomladi prihodnjega leta.

*

Tečaj za izobrazbo vaške ženske mladine obiskuje 25 deklet. Pričel pa se je tudi tečaj protiletalske zaščite.

*

Cesto iz vasi proti kolodvoru, ki je bila res v obupnem stanju, pridno urejujejo. Vsa dela bodo stala okoli 400.000 dinarjev. V Šmartnem le napredujemo!

Gibanje prebivalcev v celjski okolici

V času od 13. do 20. 11. 1954 je bilo rojenih 10 dečkov in 12 deklic.

Poročili so se:

Palir Avgust, strojni mehanik z Brega in Pihler Elizabeta, tovarniška delavka iz Polzele; Glušič Jožef, delavec iz Lok in Praprotnik Angela, kmečka hči iz Dobrič; Palir Julij, tovarniški delavec z Brega in Kač Marija, delavka iz Polzele; Praprotnik Ciril, mizarski pomočnik iz Polzele in Bele Marija, tovarniška delavka z Brega pri Polzeli; Hriberšek Franc, kmečki sin iz Prelog in Ježovnik Stefanija, kmečka hči iz Dobriča pri Polzeli; Beloglavec Filip, električar iz Založ in Kronovšek Ana, tovarniška delavka iz Polzele; Kristavčnik Venčeslav, električar iz Velenja in Žgank Matilda, tovarniška delavka iz Založ pri Polzeli; Obreza Anton, zidarski pomočnik iz Gorice in Pečnik Marija, poljedelka iz Gorice pri Smartnem; Podvršnik Ivan, zidar iz Zavrha in Cvikl Ivana, poljska delavka iz Hramš; Plavčak Franc, kurjač iz Dola in Žaberl Neža, gospodinja iz Dola; Kovačič Anton, kmečki sin iz Sv. Eme in Herček Alojzija, delavka iz Sodne vasi; Jeranko Alojz, poljedelec iz Nezbiš in Vostner Leopoldina, poljedelka iz Vinca, Rog. Slatina; Pajek Ivan, jamski vozač iz Hrastnika in Pungaršek Terezija, poljedelka iz Planinskega vrha; Jezovšek Anton, pomožni zidar iz Mestinja in Poglšek Marija, poljedelka iz Mestinja; Brečko Friderik, poljski delavec iz Turnega in Lenart Jožefa, poljska delavka iz Voduc; Lešer Jakob, rudar iz Megojnice in Vrečar Slavica, poljska delavka iz Vodic; Grobelšek Jožef, tekstilni delavec iz Ptuja in Sarlah Matilda, poljedelka z Vrenske gorce; Srekl Karel, skladiščni delavec z Sp. Zreč in Tomažič Martina, skladiščna delavka iz Sp. Zreč; Lednik Martin, tovarniški delavec iz Lokrovca in Znider Stefanija, gospodinja iz Vojnika-okolice; Klanjšek Peter, delavec z Šentjurja pri Celju in Čerenak Stefanija, gospodinjska pomočnica iz Višnje vasi; Feldin Albin, delavec iz Ljubečne in Dobrotinšek Jožefa, gospodinja iz Tomaža pri Vojniku; Točaj Anton, delavec iz Malih dol in Spes Ljudmila, gospodinjska pomočnica iz Malih dol.

Umrli so:

Goršek Matija, oskrbovanec iz Rečice pri Laškem, star 92 let; Lončar Franc, oskrbovanec iz Rifnika, star 90 let; Vrtačnik Marija, prevžitkarica iz Bezovice, stara 85 let; Šumec Rok, kmet z Vrha, star 75 let; Kersnik Neža, kmetica z Vodenovega, stara 80 let; Skoberne Amalija, posestnica iz Debja pri Planini, stara 71 let; Gobec Marija, posestnica iz Tlake, stara 74 let; Sikošek Cecilija, prevžitkarica iz Lastniča, stara 68 let; Stravs Ivan, posestnik iz Sopot, star 63 let; Grobelšek Ana, poljedelka iz Pecla, stara 85 let; Gubenšek Amalija, prevžitkarica iz Krivice, stara 81 let; Krivec Ana, prevžitkarica iz Drenskega rebra, stara 70 let; Vračko Marija, prevžitkarica iz Sv. Jerneja, stara 81 let; Regoršek Jakob, mali kmet iz Sv. Jerneja, star 48 let; Pušnik Terezija iz Okroga, stara 77 let; Fidler Maks, poljedelec iz Zagaja, star 73 let; Buser Marija, prevžitkarica iz Okroga, stara 61 let; Cimperman Franc, upokojenec iz Podvina, star 57 let; Kolar Andrej, upokojenec iz Podvina, star 92 let.

...in zaledja

KAKO BODO BRASLOVČANI PROSLAVILI DAN REPUBLIKE

Priprave za proslavo 29. novembra so pri nas v polnem teku. Proslava bo v nedeljo, dne 28. t. m. popoldne. Prireja jo iniciativni odbor vseh množičnih organizacij. Na prireditvi bo nastopilo TD Partizan, zvezni prvak III. grupe. Sodelovala bo tudi šolska mladina. Ob tej priliki bodo razdeljena odlikovanja najboljšim kolektivom pri delu na Partizanski cesti, najboljši delavci pa prejmejo nagrade. Tudi državno kmetijsko gospodarstvo Žovnek bo razdelilo nagrade svojim najboljšim delavcem.

Tako bo ta praznik dan lepih spominov in priznanja za uspešno delo v socialističnem duhu.

KONFERENCA OBČINSKEGA ODBORA SZDL V LAŠKEM

V nedeljo je bila v sejni dvorani MLO Laško konferenca občinskega odbora SZDL. Poleg odbornikov iz petero krajevnih odborov je bil navzoč tudi član okrajnega odbora SZDL tov. Lojze Krivec. Po poročilih predsednika, tajnika in blagajnika so obravnavali organizacijsko problematiko vsakega podeželskega odbora posebej.

Tov. Krivec je v daljših izvajanjih podal v konturah konservativnost našega podeželja ne samo v političnem, marveč tudi v ekonomskem pogledu.

IZ LAŠKEGA

V Laškem so že davno podrli stari kolodvor, postavili barako za orodje in do danes dogradili temelj novi postaji. Delo so prekinili, ker baje ni odobren načrt. 180 vozačev pa prezeba okoli blokiranega stavbišča in blagruje krampe in lopate, ki jih baraka ščiti pred dežjem, mrazom, snegom in tatovi. Kaj pravi k temu direkcija v Ljubljani?

*

MLO Laško gradi 5 stanovanjskih hiš s skupno 18 kompletnimi družinskimi stanovanji, vrh tega pa je polepšal že večino poslopij. Tudi gradbena dejavnost privatnikov je prav živahna. Tako bomo le nekoč tudi stanovanjsko stisko odstranili. Potrebno bi bilo, da bi tudi vodovod spravili v red. Pravijo, da je za to potrebno 15 milijonov dinarjev.

*

Strehe nima kmetijski tečaj, tečaj Rdečega križa, Glasbena šola, ŠUG se tlači v prenapolnjeni gimnaziji, otroci pa hodijo tudi popoldne v šolo. Za vse to je edini izhod — nova gradnja.

*

MO SZDL pripravlja s Svobodo in s pomočjo ostalih organizacij svečano proslavo Dneva republike v dvorani Partizana, ki bo v soboto, 27. t. m. Ob 19. uri bo proslava in iluminacija.

PRESTAVITE TRAFIKO NA OVINKU PRI MOSTU ČEZ VOGLAJNO

Na ovinku pri mostu čez Voglajno stoji že dolgo vrsto let trafika, ki je sicer tam potrebna, vendar zapira sedaj voznikom motornih in vprežnih vozil vsak razgled. Tako povzroča nevarnost, da se pripeti kakšna nesreča.

Merodajni naj poskrbe, da se trafika prestavi v neposredno bližino, vendar pa tako, da ne bo ogrožala varnosti pešcev in voznikov.

Kurivo
CELJE
čestita vsem svojim odjemalcem k Dnevu republike!

Trgovsko podjetje
»Savinjski magazin«
ŽALEC
čestita k obletnici ustanovitve nove Jugoslavije vsem svojim odjemalcem in poslovnim prijateljem ter ostalim delovnim kolektivom ter jim želi mnogo uspehov pri nadaljnji izgradnji socializma!
Obiščite naše 3 poslovalnice v Žalcu. Cene konkurenčne — postrežba solidna!

Ob prazniku republike čestita delovni kolektiv
Tovarne volnenih odej Škofja vas
vsem delovnim ljudem naše domovine ter jim želi mnogo uspeha pri graditvi socializma!
Priporočamo naše izdelke, ki jih nudimo po najugodnejših cenah.

Delovni kolektiv
Celjske opekarne
čestita vsem investitorjem in delovnim ljudem k 29. novembru
PRAZNIKU REPUBLIKE

SPLOŠNO GRADBENO PODJETJE
SAVINGRAD Celje
izvršuje visoke in nizke gradnje ter vsa v stroko spadajoča dela.
Delo solidno! Cene konkurenčne!
Investitorjem, delovnim kolektivom in vsem delovnim ljudem čestita kolektiv k Dnevu republike!

KOLEKTIV
HOTELA „Evropa“
čestita svojim gostom k Dnevu republike.
V prazničnih dneh nas obiščite!
Vse tri proste dni bo igrala godba za ples v prostoru nekdanjega bara.

Delovni kolektiv
Mizarskega podjetja
Šempeter v Savinjski dolini
k Prazniku republike čestitamo vsem svojim odjemalcem ter ostalemu delovnemu ljudstvu.
Izdelujemo vse vrste stavbenih del ter pohištvo. Priporočamo naše izdelke, ki jih nudimo po najugodnejših cenah.

TRGOVSKO PODJETJE
„Izbira“ Laško
čestita vsem delovnim ljudem k Dnevu republike!
V naši trgovini boste vedno solidno in hitro postreženi!

KRONIKA NESREČ

Albin Lupše iz Drenskega rebra si je pri prevažanju s konjsko vprego poškodoval nogo.

•

Peter Čoh iz Pristave je padel z motornim kolesom. Pri padcu je utrpel pretres možganov.

•

Franc Travnikar je na železniški progi v bližini Celja padel in pri padcu dobil poškodbe na glavi.

•

Popravek. V predzadnji številki smo poročali, da sta se v Novi vasi sprla oče Šeško in njegov sin, ki ga je oče v prepiru poškodoval s sekiro. Zaradi netočne informacije popravljamo to vest v toliko, da Šeškovega sina ni poškodoval oče, temveč njegov tast Matevž Sekirnik.

•

Slava Mastnak iz Razborja pri Dramljah je pri delu na železnici padla z mostu. Pri padcu je dobila notranje poškodbe.

•

Franc Belcer, delavec v Steklarni v Rogaški Slatini, se je ponesrečil, ko je prevažal kamenje s traktorjem in prikolico. Velik kamen mu je padel na hrbtenico in mu jo težko poškodoval.

•

Lojzka Branešič iz Celja je padla in si poškodovala nogo.

•

Marjana Močnik iz Bukovžlaka je v šoli padla in si zlomila desno nogo.

•

Mizarju Alojzu Rožencvetu iz Celja je pri delu cirkularka poškodovala prste.

•

Pavla Privšek iz Arje vasi je na železniški postaji v Celju padla na poledenelih tleh in si pri padcu zlomila nogo.

•

Vsi ponesrečenci so iskali pomoč v celjski bolnišnici.

Našim naročnikom in dopisnikom

Iz tehničnih razlogov nismo mogli tokrat tiskati lista na več straneh, čeprav smo imeli namen. Zato so v tej številki izostali nekateri rokopisi naših dopisnikov ter zanimiva stran lista. Zato bo pa kljub praznikom izšla prihodnja številka na 8 straneh, v katero bomo uvrstili po možnosti vse zaostale dopise, katere v tej številki nismo mogli objaviti.

Uredništvo

Iz sodne dvorane

Ivan Doler iz Otemne pri Šmartnem v Rožni dolini, po poklicu mizarski pomočnik brez zaposlitve, je junija 1954 vzel pred trgovino Ljudski magazin v Celju moško dvokolo, vredno okoli 18 000 dinarjev, last Cvetka Sitarja. Kolo je prodal Francu Potočniku iz Galicije za 12.000 dinarjev. Dne 6. julija je vzel Martinu Delakordi pred trgovino »Usnje« v Celju moško dvokolo, vredno 30.000 dinarjev. Dne 25. maja letos pa je v Šmartnem v Rožni dolini vzel nekoliko vinjenemu Aleksandru Grobelniku 8300 dinarjev gotovine. Za tatvine je bil Doler obsojen na 1 leto in 5 mesecev zapora.

•

35-letni Anton Emeršič iz Hrastnika je velik prijatelj alkohola. V takem stanju rad pozabi, da se je treba preživljati s poštenim delom. Iz zapora, kjer je prestajal kazen zaradi ropa, je prišel letos 15. julija. Pri nekem podjetju je potem delal nekako dva meseca in bil tam zaradi »plavih« odpuščen. Pravi, da je poskušal ponoči vlomiti v nek kokošnjak v Hrastniku zaradi pomanjkanja, bil pa je od lastnika prepoden. Po tem poskusnem vlomu je odšel prek Save v Podkraj. Tam si je pri nekem kmetu prilastil 40 kg težkega prašiča. Pobil ga je s kolom, nato pa odšel budit svoje znance, da bi mu ga pomagali očistiti. Kot pošteni ljudje so to seveda odklonili. Naslednjega dne sta tatvini prišli na uho organom LM, ki so takoj prišli na sled Emeršiču. Okrožno sodišče v Celju ga je obsodilo na 1 leto in 2 meseca zapora. Sodišče je pri odmeri kazni upoštevalo, da obtoženec premalo resno jemlje življenje. Sodnikom je sedaj resno obljubil, da se bo poboljšal, vprašanje pa je, če bo besedo tudi držal.

PODJETJE
Vezenina
CELJE, PREŠERNOVA ULICA
ČESTITA SVOJIM CENJENIM STRANKAM IN VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU K PRAZNIKU REPUBLIKE!
PRIPOROČAMO SE SE NADALJE ZA VAŠA CENJENA NAROČILA!

DELOVNI KOLEKTIV
Lesne industrije Mestinje
čestita vsem svojim odjemalcem in vsem delovnim kolektivom k Dnevu republike.
Izdelujemo šolsko opremo ter vse druge mizarske izdelke — kvalitetno, solidno in poceni! Na lastni žagi vršimo usluge kmetom po primernih cenah.

Trgovski dom
Slovenske Konjice
čestita vsem svojim odjemalcem in poslovnim prijateljem k DNEVU REPUBLIKE!
V naših trgovinah Vam nudimo vse vrste blaga po zmernih cenah — Trudili se bomo, da Vas zadovoljimo kot doslej.

DELOVNI KOLEKTIV
Tovarne kovinskih izdelkov in livarne Fužine pri Vitanju
čestita vsem svojim odjemalcem in delovnim ljudem k prazniku ustanovitve republike.
Izdelujemo vse vrste kovanega orodja in kvalitetne odlitke po načrtih in želji kupcev.
Cene solidne — Preizkusite naše solidne izdelke!

TOVARNA TEHTNIC

Nedavno še obrtni obrat - danes tovarna, znana onstran meja

Tovarne nastajajo na različne načine. Najpogostejši način je bil tisti, ko je imel nekdo toliko denarja, pa ga je naložil v tovarno, da ga je imel še več. Danes je pri nas tudi socialistični način, ko se v državnem merilu pokaže potreba po nekih izdelkih, potem pa izberejo najugodnejšo lokacijo in jo postavijo tja, kjer bo pač najbolje uspevala.

Tovarna tehtnic pa je nastala iz obrtnega obrata in zahvaljujoč strokovni sposobnosti delavstva je bivši lastnik lahko razvil svojo obrt do meje industrijske dejavnosti. Po osvoboditvi je bil obrat nacionaliziran, socialistični način gospodarstva pri nas pa je kolektivu pripomogel k zelo hitremu razvoju. Danes ne moremo več govoriti o obrtnem značaju tega podjetja — v Celju je nastala Tovarna tehtnic, znana po vsej naši domovini in še daleč čez njene meje.

Morda ne bo dolgo trajalo, ko bo kolektiv zapustil stavbo, kjer so generacije ustvarjale pogoje za današnjo tovarno 60 let. Na Spodnji Hudinji rastejo poleg obstoječih prostorov bivše tekstilne tovarne nove stavbe in tam bo naslov Tovarna tehtnic dobil tudi svoj oblikovni izraz.

CELJSKE TEHTNICE SE OBNESEJO...

Glede naročil Tovarna tehtnic ni v zadregi, še več pa bo lahko proizvajala v novih prostorih, saj so morali sedaj težje konstrukcije zaradi neprimernih delavnic naročevati drugje. V novi tovarni to ne bo več potrebno.

Tovarna dobiva naročila iz vse države. Na mednarodnem tržišču se tudi vedno bolj uveljavlja. Egipt je s celjskimi tehtnicami zelo zadovoljen in če bo tovarna zmogla izvršiti naročila, bodo celo v Indiji tehtali vlake na celjskih tehtnicah. To ni majhna stvar, saj je v svetu več tovarn, ki izdelujejo tehtnice, le-te so večje in imajo daljšo tradicijo, pa vendar jim začenja naš celjski kolektiv uspešno konkurirati.

PETNAJST VRST TEHTNIC IN ŠE DRUGE IZDELKE...

V celjski Tovarni tehtnic izdelujejo sedaj že petnajst vrst tehtnic. To pomeni, da delajo vse vrste naprave, ki merijo pravično težo od grama do več deset tonskih tovorov.

Naštejmo jih:

BALANSNE TEHTNICE različnih velikosti od 5 do 20 kg nosilnosti. Imajo skodelice različnih velikosti.

DECIMALNE TEHTNICE iz trdega in mehkega lesa s 100, 200, 500 in 1000 kg nosilne možnosti.

SKLADIŠČNE TEHTNICE v leseni in jekleni izvedbi različne nosilnosti (300, 500, 1000, 2000 in 3000 kg).

ČEBELARSKE TEHTNICE s 100 kg tehtalne možnosti.

NAMIZNE TEHTNICE z nosilnostjo po 10, 20, 100 in 150 kg.

OSEBNE TEHTNICE s 150 kg nosilnosti.

TEHTNICE ZA DOJENČKE z 20 kg tehtalne možnosti.

AVTOMATSKE SKLADIŠČNE TEHTNICE 100 do 200 kilogramske.

POLAVTOMATSKE SILOSNE TEHTNICE z 20, 50, 100 in 200 kg nosilnosti ter s kapaciteto 200 ton na uro.

TEHTNICE ZA TRANSPORTNE TRAKE (po naročilu) zelo primerne za rudnike, cementarne in drugo slično industrijo.

MOSTNE TEHTNICE z od 1000 do 20.000 kg nosilnosti.

VAGONETSKE TEHTNICE od 1000 do 20.000 kg tehtalne možnosti (po naročilu za različne dimenzije mostov).

VAGONSKE TEHTNICE ZA NORMALNI ALI OZKI TIR, po naročilu tudi kombinirano, z nosilnostjo od 30 do 190 ton.

Tovarna izdeluje poleg tega tudi najmodernejše kontrolne aparate za točno tehtanje, dalje uteži itd.

Po vsem tem je razvidno, da lahko Tovarna tehtnic v Celju zadovolji vse od gospodinjstva preko trgovske mreže do železnic in težke industrije. Ker pa so potrebe vedno večje, je razumljivo, da bo imela tovarna še dolgo časa možnosti naglega razvoja, potem pa bo treba spet začeti obnavljati stare izrabljene tehtnice.

Pripomniti je treba, da tovarna izdeluje tehtnice večje nosilnosti po naročilih, jih prilagodi potrebam naročnikov, prostorom kjer bodo stale in upošteva vse prednosti, da bi jih kupci čim laže uporabljali. Zato ima tovarna tudi svoj konstrukcijski atelje, ki vse te pogoje natančno realizira.

Tovarna tehtnic v Celju je dosegla že tak renome, da se vsak, ki hoče dobro tehtati, obrne na to podjetje, ki trenutno morda nekoliko počasneje izdeluje svoje proizvode zaradi objektivnih težav, ki pa bodo po preselitvi v nove prostore odpadle.

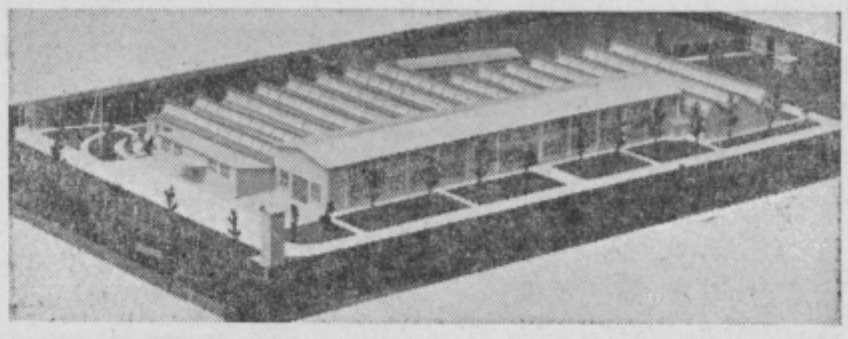

TOVARNA TEHTNIC CELJE se priporoča s svojim širokim asortimentom tehtnic najrazličnejših velikosti in se pridružuje praznovanju Dneva republike z lepimi delovnimi uspehi ter čestita vsem poslovnim prijateljem in vsemu delovnemu ljudstvu prijetno praznovanje 29. novembra!

Ste prepričani, da vas ne bo zeblo?
Nikar ne računajte na milo zimo!
Zdravje je zaklad, ki ga nihče ne more kupiti!

Nikar ne varajte same sebe. Človek za zimo ni nikoli dovolj pripravljen. Zima pa nikogar ne vpraša, če se je pripravil ali ne, enostavno stisne, zakuje vse v led, leze skozi debele podplate, prepiha kožuhe in vas spravi v posteljo. Čeprav je nujna, je zima sovražnik vseh živih bitij. Ni čudno da od začetkov človeškega rodu ljudje vedno slavijo prihod sonca in toplote, nikoli pa nismo zasledili splošnega praznika, na katerem bi oboževali mraz. Striček Mraz je otrokom drag, ker dobijo darila in športnikom, ker si naberejo srebrnih piskrov.

PRED ZIMO JE MORALA KAPITULIRATI TUDI MODA in smatra za moderno tisto, kar je toplo.

Če torej hočete biti v boju z zimo zmagovalci..., če ste radi moderno oblečeni..., če ne marate tekati k zdravnikom..., če hočete dočakati starost (in doživeti polet na Mars?)..., potem ne odlašajte več in se takoj napotite v prodajalnici

MANUFAKTURA IN SOLČAVA V CELJU

Upamo, da vas je malo, ki ne veste, kje sta ti dve trgovini z manufakturnim blagom? V obeh trgovinah je kupovanje nadvse prijetno.

Pri MANUFAKTURI vam med izbiranjem blaga prijetno zavrtimo najljubše plošče. (Da bi kakšen hudobnež ne trdil, češ zato, da popravimo slabo voljo zaradi cen, povemo naravnost, da sta obe trgovini v cenah konkurenčni z drugimi podjetji.)

SOLČAVA pa je najokusneje urejena trgovina na zunaj in znotraj, kar jih za sedaj premore celjska manufakturna mreža.

V obeh poslovalnicah Vam nudimo:

Vse vrste blaga za ženske, moške in otroške plašče. Blago za tople moške in deške obleke. Toplo volneno blago za ženske in dekleta. Blago imamo v najnovejših modnih barvah in vzorcih. Izbira bo kupcu, ki ima okus zares težka.

K toplim plaščem in oblekam spada tudi toplo perilo. Prodajamo tople, toda lepe moške srajce, spodnje perilo, majce, dalje tople kratke in dolge spodnje hlače, močne volnene in s perlonom ojačane nogavice, kratke in dokolenke.

Za žene in dekleta imamo na zalogi veliko izbiro toplega perila od trikotaže, do perlona, nylona, dalje blago za žensko perilo, flanelo itd.

Če že sebi ne privoščite, vsaj otroci ne smejo občutiti zime zaradi Vas. Zato boste pri nas najbolje postreženi s toplim perilom za dojenčke, male in odraščajoče otroke, šolarje itd.

TOPLA POSTELJA ALI ENKRAT VEČ KURJAVE?

Kaj imate rajši? Seveda oboje. Toda če ni mogoče oboje, potem je topla postelja le veliko več vredna. Zato nakupite pri nas toplo zimsko posteljnino. Kaj vse spada v posteljo itak veste. Od flanelastih rjuh, preko pernic s perjem, do toplih zimskih pižam. Morda se boste težko odločili, ko pa Vas bodo greli vsi mogoči sovražniki zime izdelani iz blaga, kupljenega pri nas, nam boste hvaležni.

NIMATE DENARJA? KDO PA GA IMA? LE BREZ SKRBI, MI VAM POMAGAMO

Zastonj? Ne, to pa res ne moremo. Pač pa na obroke. Stanje je tako, da skoraj vsi živimo na obroke, zakaj bi si tudi Vi ne privoščili te prednosti? Pri dodeljevanju potrošniškega kredita skušamo ustreči vsakemu, če je le količkaj mogoče. Pa ni treba imeti bogatih stricev in tet s posestvi. Zadovoljni smo tudi z manjšimi, manj kompliciranimi garancijami. Sploh pa imamo do naših potrošnikov zaupanje in če se za vsak primer le malo zavarujemo, nam tega ne štejte v zlo. Torej ne zastonj. Mi Vas oblečemo za zimo, Vi pa boste plačali v obrokih, da se Vam ne bo tako hudo poznalo, kot če bi morali denar naenkrat odšteti.

PRI NAS BO ZADOVOLJEN PREPROST IN IZBIRČEN KUPEC

Računamo na okus in zahtevnost vseh vrst potrošnikov. Na naših policah ne manjka blaga za trpežna kmečka in delavska oblačila, pa tudi ne blaga za posebne prilike.

Oh seveda! Posebne prilike! Teh prinese zima v vsem letu največ. Poroke, silvestrovanje, Pust, zabave in zimski obiski. Za take prilike mora vsak človek imeti nekaj posebnega, dogodkom primernega. Tudi takega blaga je pri nas dovolj. Dovolj ga je za moške in ženske, kamgarna in svile, brokata, tafta in podobnega blaga. (Žene bi ga vedele morda bolje nušteti — prav je tako in nič zamere.) Torej za vsak dan, za burjo in sneg, za praznik, za salon in obisk. Za vsako situacijo imamo pripravljeno dovolj manufakturnega blaga v trgovinah

MANUFAKTURA
Celje, Trg V. kongresa
in SOLČAVA

v pasaži v Prešernovi ulici. Obiščite ti dve trgovini,

DA VAS NE BO ZEBLO DA BOSTE PRIPRAVLJENI ZA VSAKO PRILIKO:

ZA BURJO IN ZIMO, ZA SALON IN OBISK, DA BOSTE ZDRAVI BREZ KAŠLJA DOČAKALI CVETOČO POMLAD.

ZA KONEC ŠE ENKRAT POZOR!

Prepričajte se, da je vse tako res, kot smo napisali, v naših trgovinah vsak dan, posebej pa še
1. DECEMBRA NA ANDREJEVEM SEJMU, KO BOMO POSTAVILI LASTNO STOJNICO.

Da bo ta sejem za Vas res sejem, ne pojdite mimo njega!

Telesna vzgoja

Telovadci in športniki za Dan republike

Po vsem celjskem okraju se športniki in telovadci vneto pripravljajo, da bodo s posebnimi prireditvami ali pa v sodelovanju z ostalimi terenskimi množičnimi organizacijami kar najsvečaneje proslavili državni praznik — 29. november, Dan republike.

Številna društva Partizan pripravljajo v počastitev tega dne samostojne telovadne akademije, od katerih bi javnost že danes opozorili na prireditev v Konjicah. Tudi na vseh vrstah šol bodo v okviru šolskih proslav nastopili najboljši telovadci s posebnimi telovadnimi sestavami, ki pri gledalcih vzbujajo največjo pozornost. Od športnih prireditev moramo opozoriti še posebej na naše smučarje, ki pripravljajo na Golteh I. smučarski tabor. Namen tega tabora je zbližanje vseh organiziranih smučarjev v smučarskih organizacijah s smučarji v Partizanu, pri planinskih društvih in z ostalimi ljubitelji tega športa. Program smučarskega tabora bo izveden na večer pred državnim praznikom, v nedeljo 28. novembra. Na najvidnejšem vrhu na Medvedjaku bodo smučarji prižgali velik kres, pri obeh planinskih kočah na Golteh pa bodo uredili bengalični ogenj in spuščali številne rakete. V smučarskem domu bo centralna proslava za vse udeležence. Na dan 29. novembra bo skupen pohod po vseh vrhovih Mozirskih planin — na Medvedjak, Stare stane, Ojstrl vrh, Petelinjek, Kal, Boskovec. Ta pohod bi naj udeležence smučarskega tabora seznanil z vso razsežnostjo in lepoto smučišč na Mozirskih, ki še ni dovolj upoštevana pri naših ljudeh. Morda bodo prav v teh dneh dobili vrhovi na Golteh snežno odejo, kar bi omogočilo udeležencem — vnetim smučarjem — napraviti že prve korake na smučeh v novi sezoni. Naj bo tako ali drugače — namen smučarskega tabora je nazorno prikazan, dolžnost vseh ljubiteljev gorskega sveta pa je, da se ga udeležijo v čim večjem številu.

S sodelovanjem z ostalimi množičnimi organizacijami in samostojnimi prireditvami bodo naši telovadci in športniki na Dan republike ponovno dokazali, da cenijo vse pridobitve, ki jih je ustvarila nova Jugoslavija in da lahko le v socialistični družbi razvijajo pestro življenje v svojih osnovnih organizacijah z vsemi pripadniki.

PARTIZANSKA TELOVADNICA JE ZOPET ODPRTA!

Požrtvovalnost v delu in pa zbrana denarna sredstva so te dni dokončno odstranila zle posledice letošnje katastrofalne poplave tudi iz telovadnice TD »Partizan« Celje-mesto. Vsemu telovadečemu članstvu lahko tedaj po zaslugi vseh, ki so se bodisi neposredno, z lastnimi rokami, bodisi posredno, z denarno in moralno pomočjo, postavili razdejanju po robu, zakličemo: ZBOR V TELOVADNICO! — **Z redno telovadbo bomo začeli v četrtek, 2. decembra!**

Urnik za telovadbo moških oddelkov je naslednji:

Pionirji v torkih in petkih od 16 do 17,30.
Mladinci in člani v torkih in petkih od 19 do 21.

Za ženske oddelke pa:

Pionirke v ponedeljkih in četrtkih od 16 do 17,30.
Mladinke v ponedeljkih in četrtkih od 17,50 do 19.
Članice v ponedeljkih in četrtkih od 19 do 20,30.

V sredah od 18 do 20 ima telovadbo **obrtna mladina.**

Na telovadbo ne opozarjamo samo vsega dosedanjega članstva, marveč tudi starše, da napotijo svojo mladino zopet k telovadbi. K telovadbi pa so končno vabljeni tudi vsi drugi, ki jim je do zdravja, telesne krepitve in razvedrila. Našli ga bodo za gotovo v partizanskih vrstah, v prenovljeni in modernizirani telovadnici TD »Partizan« Celje. — Pridite! — Čim številnejše bodo partizanske vrste, tem manj bo bolezni in tem več bo zdravja in osebnega zadovoljstva. G.

Nogomet

TUDI ZADNJE SREČANJE — BREZ USPEHA

Kladivar je zaključil letošnje tekmovanje v hrvatsko-slovenski ligi. V zadnji tekmi jesenskega dela je nastopil proti Reki. Tudi v tej tekmi so domačini morali položiti orožje. Klanjšek je kar dvakrat moral pobrati žogo iz mreže. Mrzel jesenski dan je privabil veliko število ljubiteljev nogometne igre, ki pa niso odhajali domov veselih obrazov. Kljub boljši igri in terenski premoči Kladivar ni znal zmagati! Zopet se moramo obregniti ob nesposobne napadalce, ki so se izgubljali v kazenskem prostoru, mečkali in zapravljali vse ugodne situacije. Pri nogometu se pač zgodi, da točke pobere včasih tudi slabši nasprotnik, ki pa zna vsaj tisto osnovno nalogo izpolniti do podrobnosti — ta je, spraviti žogo med tri prečke! In Reki se je v nedeljo to posrečilo kar dvakrat. Kaj bi sedaj razpravljali o krivdi za ta in oni gol — češ, oba bi vratar Klanjšek lahko ubranil, ali ob večji pazljivosti Pavlica in Cokliča ne bi prišlo do nevarnih situacij pred golom... Aktualnejše je vprašanje — zakaj napadalci Kladivarja niso napravili ničesar. Res je, da je obramba gostov z Mrvošem in Gabričem bila na višku, pa vendar bi ob večji premetenosti, pazljivosti, spretnosti, sigurnosti, hitrosti in preciznosti lahko petorica Kladivarja v napadu dosegla marsikaj. Dobrajc je že počasen, Virant še neroden, isto velja tudi za Marinčka, Pikl je igral daleč pod svojimi zmožnostmi... Kaj še ostane? Ali ni morda le nekoliko tragično, če je Čater kljub svojim 38 letom bil najboljši igralec na terenu? Osebno mu čestitamo in mu želimo, da bi še nadalje uspešno varoval Kladivarja večjih nesreč, pomislimo pa vendarle — kje so mladi sposobni kadri? Res je, Vodeb in Coklič sta dala prav dobro partijo. Vendar v kolektivni igri posamezniki ne pomenijo ničesar. — Kaj bi še razglabljali ob letošnjem neuspehu Kladivarja! Prezimoval bo do pomladi na repu lestvice. Oba mariborska tovariša sta mu pobegnila za 3 točke naprej in sedaj stojimo pred alternativo: povratek v slabšo skupino ali pa trdo, garaško športno pripravljanje preko zime, da bi v spomladanskem delu prehiteli obe mariborski društvi! Če bo Kladivarju to uspelo, bomo videli šele spomladi... To nalogo morajo imeti v teh zimskih mesecih stalno pred seboj vsi igralci liginega moštva, trenerji in upravni odbor pa sta kot pedagoga in vzgojitelja dolžna, da kontrolirata izvajanje te naloge. To naj bo edino napotilo vseh ljubiteljev nogometne igre našim izbranim nogometašem ob zaključku letošnje tekmovalne sezone.

Mladina Kladivarja je v Mariboru proti Železničarju pokazala prav dobro igro in zmagala s 3:1.

BREŽICE — JESENSKI PRVAK CNP

Kot smo napovedali — tako se je tudi zgodilo. Nogometaši ŽSD Celja, ki so bili ves čas v vodstvu tekmovanja I. skupine CNP, so morali položiti orožje pred boljšim nasprotnikom — pred Partizanom iz Brežic. Finiš Brežičanov je bil silovit. Na domačih tleh so skorajda nepremagljivi. Zadnjič so opravili uspešno s Celjani, sedaj pa še s Konjičani, ki so jih povozili kar s 3:0 in se s tem prerinili na čelo tabele. V zaostanku pa imajo še eno srečanje, ki jim daje možnost, da se na vrhu tabele čvrsto usidrajo.

Celjska Svoboda je v II. skupini CNP med štirimi udeleženci do pomladi najboljša, ima pa vsega le 4 točke. Z istim številom točk, toda s slabšo razliko v golih se ponaša tudi Senovo, le za točko slabši pa je Rudar iz Hrastnika. — Spomladi bo prerivanja v tej skupini še dovolj, kdo bo pa zmagovalec, bomo videli šele v mesecu maju.

Smučanje

SMUČARSKI TABOR NA GOLTEH — PROGRAM

28. XI.: ob 17,30 — kres na Medvedjaku
ob 19,00 — bengalični ogenj pri planinskih kočah
ob 20,00 — svečana proslava v smučarskem domu na Golteh
29. XI.: dopoldne in popoldne pohodi po vrhovih Mozirskih planin

Namizni tenis

TRI POMEMBNE ZMAGE CELJSKIH NAMIZNOTENISKIH IGRALCEV

V preteklem tednu je namiznoteniška sekcija celjske »Svobode« kar trikrat nastopila v prijateljskih dvobojih. Za prvi nastop sploh je bil določen dvoboj moških, ženskih in mladinskih ekip proti enakim ekipam Kemičarja iz Hrastnika. V skupnem rezultatu je zmaga pripadala Celjanom, in sicer z 11:9. Posamezni dvoboji pa so se končali takole: MOŠKI — Svoboda : Kemičar 5:2. Za Svobodo so igrali Coh, Leben in Končan. ŽENSKE — Svoboda : Kemičar 3:2. Za Svobodo sta igrali Meško in Kolenc. MLADINCI — Kemičar : Svoboda 5:3. Najuspešnejši igralec v moštvu Celjanov je bil Jazbec, ki je sam nabral tri točke, medtem ko sta ostala dva igralca vse partije izgubila.

Preteklo soboto je Svoboda drugič nastopila. Tokrat v Mariboru proti ekipam Branika. Tudi tu je v skupnem rezultatu zmagala Svoboda z rezultatom 11:6. Medtem ko so morali člani — proti pričakovanju — prepustiti zmago Braniku in to z rezultatom 5:3, so mladinci zmagali s 5:0, ženske pa s 3:1.

V nedeljo dopoldne pa je bilo v Celju povratno srečanje proti ekipam Kemičarja iz Hrastnika. V tem dvoboju so igralci Svobode nastopili v najmočnejši postavi in zato tudi zmagali s 13:1. Člani so dosegli najboljši rezultat 5:0, ženske 3:0, medtem ko so mladinci beležili dvoboj v svojo korist s 5:1.

Po začetem delu kaže, da je namiznoteniška sekcija Svobode ena izmed najbolj delavnih sekcij pri delavskem športnem društvu. V sekciji je včlanjenih že nekaj nad 50 igralcev, med katerimi je močna zlasti skupina mladincev.

—mb—

ŽENE IN DEKLETA!

Biro za pomoč v gospodinjstvu v Celju sprejema prijave — za ženske, ki se želijo zaposliti nekaj ur dnevno ali tedensko v raznih gospodinjskih delih.

Istočasno sprejemamo prijave gospodinjstev, ki potrebujejo pomoč v izvrševanju raznih hišnih poslov.

Prijave sprejema »biro« v prostorih »Vezenine« Celje, Prešernova ulica (nasproti »Zvezde«).

KOLEKTIV TRGOVINE Z ŽIVILI

„Bohor"

CELJE, ZIDANŠKOVA 7

*

čestita svojim cenjenim odjemalcem k Dnevu republike in se še nadalje priporoča.

*

Moško in žensko krojaštvo

CELJE, CANKARJEVA 1

*

Čestitamo svojim cenjenim strankam in vsemu delovnemu ljudstvu k Dnevu republike in se za naročila še nadalje priporočamo.

*

Delovni kolektiv restavracije

»Pri pošti«

se pridružuje čestitkam k Dnevu republike 29. novembru! Priporočamo se za obisk ob tem velikem prazniku.

Restavracija bo odprta dve noči od 27. na 28. in od 28. na 29.

Za ples bo igrala godba!

Kolektiv trgovine z živili

„Savica"

Celje, Trg V. kongresa 10 pri magistratu,

čestita svojim cenjenim strankam k Dnevu republike.

Zahvaljuje se za dosedanjo naklonjenost in se priporoča še nadalje.

Vsem delovnim ljudem naše domovine, posebno pa svojim gostom čestita k Dnevu republike

GOSTINSKO PODJETJE

„Majolka"

CELJE

Obiščite nas v prazničnih dneh!

RESTAVRACIJA

„PRI MOSTU"

s svojimi obrati:
HOTEL IN KAVARNA »SAVINJA«
GOSTILNA »PRI KOROŠCU«
(Belaj) na Polulah

nudi cenjenim gostom izborna vina ter vsak čas topla in mrzla jedila. V prazničnih dneh: soboto, nedeljo, ponedeljek in torek godba od 20 dalje.

Delovni kolektiv podjetij čestita svojim cenjenim gostom k Dnevu republike.

Delovni kolektiv

AVTOOBNOVA

CELJE

se pridružuje čestitkam k Dnevu republike 29. novembru!

DELOVNI KOLEKTIV

Rudnika rjavega premoga Laško

je tudi letos dosegel pomembne uspehe. S povečano zmogljivostjo si prizadevamo oskrbeti tržišče in našo industrijo s premogom. **Delovnim kolektivom in poslovnim prijateljem čestitamo za**

29. NOVEMBER — DAN REPUBLIKE

OBJAVE IN OGLASI

KMETOVALCI!

Vpisovanje mladincev in mladink v starosti od 15. leta naprej **V KMETIJSKO GOSPODARSKO ŠOLO** bo v dneh 1. do 6. decembra 1954 vsako dopoldne v **Vrtnarski šoli v Medlogu.**

Reden pouk se prične 6. 12. 1954.

Vsa navodila dobite pri vpisovanju.

Svet za prosveto in kulturo LO MO Celje

PRODAMO

mrliški voz I. razreda s konjsko vprego in mrliški voz IV. razreda. Prodamo tudi več dvokrilnih vrat, žastreklenih, različne velikosti. — Cena ugodna. — Informacije v upravi Pogrebnega zavoda, Celje.

RADIO CELJE

valovna dolžina 190 metrov
Prenos iz radia Ljubljana in lastne oddaje

PREGLED VAŽNEJŠIH ODDAJ

Nedelja, 28. novembra
13,00 Oddaja iz Celja
13,30 Želeli ste — poslušajte!
15,15 Lahka glasba
15,30 Po naši lepi deželi
16,30 Zabavno nedeljsko popoldne
18,00 Promenadni koncert
Ponedeljek, 29. novembra
13,00 Oddaja z Celja
13,30 Prenos finalne nogometne tekme Crvena zvezda : Partizan
16,00 Zabavne melodije
16,30 Božidar Jakac: Naša pot v Jajce leta 1943
18,00 Slovenski skladatelji — partizani pripovedujejo ...
19,00 Radijski dnevnik
Torek, 30. novembra
18,10—23,00 poizkusna oddaja (prenos iz Ljubljane) večernega sporeda
Sreda, 1. decembra
18,00 Oddaja iz Celja
18,30 Mednarodna radijska univerza
19,00 Zabavna glasba
20,00 Adriana Lecouvreur, opera v 4 dejanjih
22,00 Poročila
22,15 Plesna glasba
Četrtek, 2. decembra
18,00 Oddaja iz Celja
18,30 Modni kotiček
18,40 Komorni zbor iz Maribora poje slovenske pesmi
19,00 Radijski dnevnik
20,00 Domače aktualnosti
20,15 »Četrtkov večer« domačih in poskočnih pesmi
21,00 Literarni večer
22,15 Plesna glasba
Petek, 3. decembra
18,00 Pregled Savinjskega vestnika
18,30 Iz kolektivov za kolektive
18,45 15 minut z Avgustom Stankom
20,00 Tedenski zunanjepolitični pregled
20,15 Portret iz Broadwaya: Sigmund Romberg — skladatelj popularnih melogij
21,00 Oddaja o morju in pomorščakih
21,30 Zabavna in plesna glasba
22,15 Nočni simfonični koncert
Sobota, 4. decembra
18,00 Oddaja iz Celja
18,30 Zanimivosti iz znanosti in tehnike
18,40 Igra tamburaški orkester
20,00 Pisan sobotni večer
22,15 Igra Ljubljanski plesni sekstet

Opozarjamo poslušalce, da uvajamo od 1. decembra dalje večerni spored od 18,00 ure naprej. Objave želje in čestitke naročajte pri vratarju LOMO Celje vsak dan od 7—14. ure.

ZAHVALA

Zahvaljujemo se krajevnemu zdravniku dr. A. Ločniškarju v Žalcu za požrtvovalno delo in lajšanje v težki bolezni našega ljubega očeta.

Iskrena hvala!

Družina Reharjeva.

Petrovče, 25. XI. 1954.

INVALIDI!

Osebni in družinski invalidi s področij ljudskih odborov Celje, Store, Škofja vas in Šmartno v Rožni dolini morajo takoj, najkasneje pa do dne 7. decembra t. l. predložiti invalidske izplačilne knjižice svojemu občinskemu ljudskemu odboru, ki bo nato vse knjižice predložil Okrajnemu ljudskemu odboru Celje — invalidskemu odseku — zaradi prežigosanja.

Po prežigosanju bodo knjižice zopet vrnili upravičencem preko občinskega ljudskega odbora. Predpisani rok naj invalidski upravičenci v lastnem interesu strogo upoštevajo, da bodo knjižice prežigosane pravočasno ter vrnjene še v decembru. Po 1. januarju 1955 se na neprežigosane knjižice invalidnina ne bo izplačevala.

OPOZORILO!

Stanovanjska uprava LO MO Celje opozarja vse hišne svete in lastnike privatnih hiš, da je za sklepanje in registracijo pogodb za stanovanjske in poslovne prostore zadnji rok 15. december 1954. Vsi tisti, ki se temu ponovnemu opominu ne bodo odzvali, bodo predloženi sodniku za prekrške v kaznovanje.

Stanovanjska uprava LO MO Celje

TOPER CELJE

sprejme v uk vajenca (moškega) za prikrojevalca. Pogoji so naslednji: 4 razredi gimnazije z malo maturo s prav dobrim uspehom, po možnosti znanje enega tujega jezika, starost do 15 let. Kandidat mora imeti veselje do konfekcijske stroke, ker se bo izučil za prikrojevalca in bo z navedenimi pogoji imel možnost širokega razvoja.

LIKOVNA SEKCIJA »PRESEREN« V CELJU

prireja razstavo slik in grafike od 28. XI. do 5. XII. 1954 v Muzeju — Vabljeni!

UGODNO PRODAM kratko moško usnjeno suknjo v dobrem stanju. Naslov v upravi lista.

PRODAM posestvo in hišo s privatno pekarno. Naslov v upravi lista.

PRODAM namizna jabolka. Braslovče 26.

PRODAM novo prvovrstno šamotirano peč (železno). Ogled: Celje, Gregorčičeva ulica 2/I.

PRODAM koleselj. Novačan, Celje, Trnovlje 27.

ZAMENJAM sončno trisobno stanovanje v središču mesta za dvosobno v središču ali okolici. Naslov v upravi lista.

TRGOVSKI POMOČNIK MANUFAKTURIST dobi službo. Interesenti naj se osebno zglasijo pri trgovskem podjetju »Manufaktura« na Trgu V. kongresa.

ABSOLVENTKA 6 RAZREDOV GIMNAZIJE išče mesto pisarniške praktikantke. — Naslov v upravi lista.

POMOŽNA KNJIGOVODKINJA, vešča vseh pisarniških poslov, išče službo kjerkoli. Naslov v upravi lista.

SPREJMEM krojaškega vajenca. Naslov v upravi lista.

PREKLICUJEM osebni izkaznici na ime Marovšek Alojzija in Marovšek Mirko, Celje.

KONCERTI

Drugi abonma koncert v letošnji sezoni bo v sredo, 8. decembra. Predstavil se bo Ljubljanski godalni kvartet, ki ga sestavljajo Leo Pfeifer, Ali Dermelj, Vinko Šušteršič in Cenda Sedlbauer. Na razpolago je še nekaj sedežev za abonma. Vstopnice v Glasbeni šoli.

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Dne 28., 29. in 30. 11. 1954: dr. Josip Čerin, Celje, Cankarjeva ulica 9.

GLEDALIŠČE

MESTNO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 26. nov. 1954 ob 15: Erskin-Roussin-Gray: LEPA HELENA ALI VESELJE DO ZIVLJENJA I. šolski abonma

Sobota, 27. nov. 1954 ob 20: Erskin-Roussin-Gray: LEPA HELENA ALI VESELJE DO ZIVLJENJA abonma red sobota (delavski) in izven

KINO

KINO UNION, CELJE

Od 30. 11. do 3. 12. 1954: »LEPOTICE NOČI« — francoski film

Predstave dnevno ob 18. in 20. uri, ob nedeljah ob 16., 18. in 20. uri.

KINO DOM, CELJE

Od 27. 11. do 2. 12. 1954: »HISA NA OBALI« — jugoslovansko-nemški film

Predstave dnevno ob 18,15 in 20,15, ob nedeljah ob 16,15, 18,15 in 20,15.

UPRAVNI ODBOR

Gostinske zbornice za okraj Celje

VSEM ČLANOM ČESTITA K PRAZNIKU DNEVA REPUBLIKE NAŠE SOCIALISTIČNE DRŽAVE.

V prazničnih dneh obiščite gostinska podjetja v Rogaški Slatini, Dobrni, Rimskih Toplicah, Laškem, Vranskem in v Slov. Konjicah.

DELOVNI KOLEKTIV

Kmetijskega gospodarstva Arja vas

PRI PETROVČAH

pošilja borbene pozdrave vsem delovnim ljudem Jugoslavije ob 29. novembru — Dnevu republike

Trudimo se, da bomo s povečano kmetijsko proizvodnjo znižali cene poljskim pridelkom. — Kupujte naše pridelke!

DELOVNI KOLEKTIV

Tapec

ČESTITA SVOJIM CENJENIM ODJEMALCEM IN DOBAVITELJEM, KAKOR TUDI DRUGIM KOLEKTIVOM IN VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU NAŠE SOCIALISTIČNE DOMOVINE K DNEVU REPUBLIKE, 29. NOVEMBRU!

celje toper

PODJETJE ZA PROMET Z ODPADKI

ODPADPROMET
LAŠKO

čestita k Dnevu republike vsemu delovnemu ljudstvu, želeč mu vidnih uspehov za boljšo bodočnost.

Odkupujemo vse vrste odpadnega materiala: staro železo, litino, baker, svinec, medenino itd. po najvišjih cenah.

• SAVINJSKA
• TOVARNA
• OPEKE
LOŽNICA PRI CELJU

čestita k Prazniku republike vsem svojim odjemalcem in poslovnim prijateljem ter jim želi obilo uspehov v nadaljnjem delu!
Izdeluje vse vrste opečnih izdelkov: stropnjake, drenažne cevi, porolit plošče itd. Prepričajte se o naši kvaliteti!

Tovarna ovojnega papirja in lesna industrija
Višnja vas
pošta Vojnik — Telefon Vojnik št. 15

čestita svojim cenjenim odjemalcem k prazniku republike, 29. novembru!

Proizvajamo in nudimo vse vrste rezanega lesa, zabojev in filament ovojnega papirja po najnižjih cenah.

V Šmarju so se lotili kaparja

Še pred nekaj leti je bilo Šmarje znano po dobrih sadjarjih, saj so izvažali največ namiznega sadja in nekateri pri tem zaslužili tudi lepe denarce. Po vojni pa je kapar prav v teh predelih morda v vsem celjskem okraju povzročil največ gospodarske škode, saj so bili šmarski sadovnjaki malodane do 80 % resno ogroženi od kaparja. Skraja so zadruge sicer priganjale kmetovalce, naj s škropljenjem zavarujejo svoje sadovnjake, toda posebnega uspeha niso dosegle. Pozneje so zadruge same organizirale škropljenje, vendar tudi ni bilo zadostnega razumevanja. V lanskem letu pa so domači sadjarji sami uvideli potrebo po škropljenju, kajti sadni uničevalec je zavzemal vedno večje komplekse in skoraj v Šmarju že ni bilo sadjarja, ki bi se lahko pohvalil, da še nima okuženega sadovnjaka. Škropljenja so se lotili s tako vnemo in s tako natančnostjo, da so v dobrem letu skoraj uničili škodljivca. Z vso intenzivnostjo so posamezniki trebili svoje sadovnjake, žagali bolna drevesa in škropili. Letos bodo že kar v zimskih mesecih začeli znova škropiti, da bodo škodljivca tako čimprej zatrli.

V KZ »Pohorje« v Loški gori pri Zrečah ni nekaj v redu

Pred nedavnim so imeli delavci, ki so zaposleni pri KZ »Pohorje« v Loški gori pri Zrečah, skupen sestanek, na katerem so se precej na široko pogovorili o svojem delu. Sindikalni odborniki so že na sestankih aktiva v Zrečah povedali, da pri njih ni vse v redu ter so smatrali za potrebno, da se njihovega sestanka udeleži tudi član sindikalnega sveta.

Stvari, o katerih so govorili, niso sicer najlepše in kažejo, da tu res nekaj manjka, da tu ni pravilnih odnosov za urejanje različnih problemov. Prvo, kar so delavci povedali, je to, da pri njih o vseh vprašanjih odloča upravni odbor KZ, v katerem imajo večino kmetje. Tako na primer ne vedo skoraj nič o tarifnem pravilniku oziroma o kolektivni pogodbi, kar je bilo izdelano kar mimo njih, torej brez njihove vednosti. Za letošnje leto pa te pogodbe sploh še nimajo potrjene, kar ima lahko za posledico, da jim Narodna banka ustavi izplačevanje njihovih mesečnih plač.

Podobno je pri njih z dopusti, kjer — kakor izgleda — nimajo niti nekega načrta, kot imajo to v večini podjetij. Tako imajo posamezniki še precej letošnjega dopusta. Ko se je eden od uslužbencev v trgovini obrnil z vprašanjem za dopust, mu je bilo rečeno, naj za to napravi vlogo na upravni odbor zadruge, ki bo o tem odločal, čeprav bi o tem lahko odločal na primer poslovodja trgovine, ki ve, kdaj bodo njegovi ljudje najlaže izkoristili dneve dopusta. Na sestanku pa so povedali, da za tov. Jožeta Kovšeta ni bilo potrebno dovoljenje upravnega odbora zadruge, pa čeprav je že dalj časa na dopustu, kar pa ni bilo nikjer razvidno v plačilni listi.

Takih in podobnih primerov so našteli še več in vsi ti potrjujejo, da res tu nekaj ni v redu. Vzroke za to je treba iskati na dveh straneh, in sicer: Da si upravni odbor zadruge lasti včasih preveč pravic, hkrati pa delavci pri zadrugi, ki so sicer povečini tudi njeni člani, niso pri svojih popolnoma upravičenih zahtevah dovolj vztrajni. Že sam sestav odbora, v katerem ni delavcev, daje slutnjo, da jih nekako podcenjujejo in da morajo v odboru biti samo kmetje. Razumljivo je, da ti ljudje stvari rešujejo po svoje in da se v nekaterih vprašanjih, kjer bi se morali vsaj posvetovati z delavci, če ti že ne bi sami dokončno odločali (tarifni pravilnik, kolektivne pogodbe, dopusti itd.), ne ozirajo na njihovo mnenje. Delavci se večkrat boje zamere (pa morda tudi posledic) in so zaradi tega rajši tiho pri nepravilnostih. Če bo v bodoče pri njih več takih sestankov, kot je bil zadnji, pa bo verjetno tudi upravni odbor zadruge začel nekatera vprašanja nekoliko drugače reševati in se zavedati, da imajo tudi njihovi delavci svoje pravice ne le pri delu, temveč tudi pri odločanju v različnih vprašanjih. L. V.

Pred drugo obletnico obstoja in dela Kluba Sindikata uslužbencev državnih ustanov v Celju

Pretekli petek je ponovno zaživelo kulturno-prosvetno delo v celjskem Klubu Sindikata uslužbencev državnih ustanov. Zvečer so se namreč zbrali člani Kluba k prvemu predavanju v letošnji sezoni. Predaval je tovariš Edo Grgič, okrožni javni tožilec, o delu Organizacije združenih narodov. Ker smo tik pred drugo obletnico ustanovitve Kluba, je prav, da posvetimo njegovemu dosedanjemu delu nekoliko besedi.

Celjski Klub ima za seboj že dokaj plodno delo. Ustanovljen je bil v začetku leta 1953, potem ko je Mestni odbor sindikata uslužbencev državnih ustanov prijetno uredil in opremil klubske prostore v zgradbi OLO Celje. Klub ima preko 700 članov, ki so vključeni v osmih sindikalnih podružnicah državnih uslužbencev, in sicer OLO, LO MO, pravosodnih ustanov, Tajništva za notranje zadeve, DOZ, obeh Narodnih bank in Zavoda za socialno zavarovanje. Notranje življenje se v okviru kluba razvija v dveh glavnih smereh, in sicer v kulturno-prosvetnem in fizkulturnem udejstvovanju članstva. Tu je omeniti predvsem kulturno-prosvetno in politično vzgojno dejavnost, ki je bila v delovni dobi 1953/54 še celo bogata po svoji vsebini in pestrosti.

Tako so imeli člani priliko poslušati 11 visoko kvalitetnih predavanj iz najrazličnejših področij našega družbenega življenja. Pod vodstvom prof. Bolteja je bil organiziran skupen ogled rimskih izkopanin v Šempetru v Savinjski dolini. Klub je organiziral tudi več uspelih kulturnih prireditev. Organizirali so tudi klubske večere, na katerih so nastopali člani sindikata pod geslom: »Pokaži, kaj znaš.«

V preteklih dveh letih so sindikalne organizacije državnih uslužbencev zadovoljivo zainteresirale svoje članstvo za fizkulturno udejstvovanje. Počrtati je treba, da kaže precejšnje število državnih uslužbencev izredno zanimanje prav za fizkulturno udejstvovanje. Na polju športnega udejstvovanja so bili v preteklih letih najbolj aktivni člani sindikalne podružnice OLO Celje, pravosodnih ustanov in Narodne banke Celje-mesto, ki so imeli tudi nekaj samostojnih prireditev in tekmovanj, v ostalem pa so se polnoštevilno udeleževali tekmovanj v okviru Kluba. Nogometna ekipa OLO je gostovala v Kozjem in tako pripomogla k zbližanju s tamkajšnjimi uslužbenci. Ekipa odbojkašev Kluba je pa redno trenirala tudi na igrišču tovarne »Metka« in se na ta način spoznala in zbližala s člani tamkajšnjega delovnega kolektiva.

Fizkulturniki so nadalje obiskali sindikat zdravilišča v Novem Celju ter z uslužbenci te ustanove odigrali tekme v šahu, namiznem tenisu in streljanju z zračno puško, nato pa so imeli enako povratno srečanje v Celju. Kegljaška sindikalna ekipa je nastopila tudi v Šoštanju proti ekipi sindikalne podružnice OLO Šoštanj. Ob proslavi Dneva vstaje je bilo v paradi celjskih fizkulturnikov videti tudi lepo število članov sindikata državnih uslužbencev. Pri »Teku vstaje« pa je prav ekipa Kluba s svojo štafeto v močni konkurenci osvojila dvakrat 1. mesto in s tem lep prehodni pokal.

Najveličastnejša revija naših moči na fizkulturnem polju je bila brez dvoma prikazana na dveh republiških tekmovanjih, in sicer lansko leto v Murski Soboti in letos na I. republiškem festivalu v Celju. V Murski Soboti so prav celjski športniki osvojili na tem tekmovanju prvo mesto v skupnem plasmanu, v posameznih disciplinah pa 6 prvih mest, 11 drugih in 6 tretjih mest. Na festivalu v Celju so pa ekipe in skupine članov sindikata državnih uslužbencev poleg uspešno izvedene organizacije festivala odnesle zasluženo še II. mesto v skupnem plasmanu, v posameznih disciplinah pa 3 lepe pokale in preko 30 diplom.

Ljubenskim gasilcem naj bodo za vzgled okoninski in radmirski gasilci

Gasilsko društvo na Ljubnem je bilo nekoč med najbolj delavnimi društvi na Ljubnem. Zadnja leta po vojni pa se je to društvo iz nerazumljivih vzrokov povsem pasiviziralo in pred tedni so bili že tesno na tem, da bi društvo sploh razpustili. Opomin z okraja je Ljubence prebudil iz dremavice in kaj kmalu se je pokazalo dovolj dobre volje, da nekoč tako aktivno gasilsko društvo spet postavijo na noge. Pogoje za dobro uspevanje društva imajo vse — saj imajo svoj lastni gasilski dom, svoj avto in popolno gasilsko opremo. Da so ljubenski gasilci toliko časa dremuckali, je čudno tem bolj, ker so imeli v svoji sredi pravega »strokovnjaka«, domačina Remsko Rafaela, ki nosi čin gasilskega oficirja. Omenjenega tovariša je pred kratkim sprejela v službo KZ, da ga bodo imeli gasilci bolj pri roki. Tako so poročali okraju Šoštanj, da nočejo razpustiti društva, temveč da hočejo poskrbeti, da bo njihovo društvo znova zaživelo v vso širino kot nekoč...

Nasprotno z ljubenskimi pa radmirski gasilci niso čakali, da jih okraj »potiplje«. Kljub pomanjkljivim rekvizitom in tesnemu, povsem nemogočemu domu je članstvo vidno naraščalo, imelo redne sestanke in praktične vaje — toda hoteli so uspešno tekmovati s sosednim, okoninskim društvom, ki je postalo po svoji aktivnosti naravnost zgledno za vso Zgornjo Savinjsko dolino. Okoninci so si pred nekaj leti z lastnimi sredstvi postavili lep gasilski dom z večjo dvorano, ki jo s pridom uporabljajo v kulturno-prosvetne namene. Kar nekam sram je bilo Radmirce, da je Okonina, ki šteje komaj nekaj nad 20 hiš in ima s sosednimi Meliščami le okrog 200 volivcev, postavila takšen dom in da so tam pravzaprav gasilci, sami preprosti kmečki fantje, dvignili kulturno-prosvetno dejavnost, prirejali pogoste, dobro pripravljene ljudske igre, predavanja, družabne igre, veselice in drugo. Iznajdljivost in delavnost okoninskih gasilcev pa je dosegla višek, ko so vaščane presenetili s krasnim mrliškim vozom, ki so ga tudi nabavili iz lastnih sredstev.

No — Radmirci pa se ne dajo pod noge Okonincem in so zato radmirski gasilci stopili v ostro tekmovalno borbo z okoninskimi gasilci. Prvo, kar so nujno potrebovali, je bil lasten gasilski dom, kjer bi tudi oni lahko pokazali svojo ambicioznost tudi s kulturno dejavnostjo. Podjetna predsednik Poličnik in tajnik Zajc sta zavihala rokave in vrgla pogled na radmirski zadružni dom, ki so ga Radmirci pred petimi leti s tako ihto začeli graditi, da je moral lastnik zemljišča Uštin celo napol zeleno pšenico požeti, da pripravi prostor prepotrebnemu zadružnemu domu. Vse je bilo pripravljeno, gradbeni material se je kopičil na gradbišču — toda dom sam ni hotel rasti, kot Uštinova pšenica. Delavcev ni bilo — le nekaj zavednih prostovoljcev je potrpežljivo znojilo izkopane jame, prišli so nekako do temeljev, jih zabetonirali, postavili še utico za orodje in pa stranišče, da mimoidoči niso bili v zadregi. Zraven teh temeljev zadružnega doma pa so počivali kupi gradbenega materiala in si tudi dodobra odpočili, kajti marljive delavske roke jih skozi tri leta niso nadlegovale. Gasilci so tej radmirski sramoti napravili konec in letos v nekaj mesecih postavili na teh razvalinah radmirskega zadružnega doma svoj gasilski dom, ki so ga že otvorili.

Po zgledu Okonincev si bodo tudi Radmirci odslej dolge zimske večere preganjali z lepimi ljudskimi igrami in koristnimi predavanji. Mladine je tu dovolj, ki si želi zdrave zabave, obenem pa bi se rada tudi praktično izpopolnila v raznih gospodinjskih in gospodarskih tečajih, ki jih bodo gasilci v svojem lepem domu gotovo organizirali, če bodo našli predavajoči kader. Tako radmirski gasilci ne bodo gasili samo požarov, temveč tudi kulturno žejo radmirskih prebivalcev. V. S.

Delovni kolektiv
Rudnika rjavega premoga Zabukovca

K PRAZNIKU REPUBLIKE, 29. NOVEMBRU, ČESTITAMO SVOJIM ODJEMALCEM, DELOVNIM KOLEKTIVOM TER OSTALEMU DELOVNEMU LJUDSTVU, ŽELEČ VIDNIH USPEHOV ZA IZGRADNJO BOLJŠE BODOČNOSTI

DELOVNI KOLEKTIV

Keramične industrije

LIBOJE Telefon: Petrovče 1

čestita ob Dnevu republike vsem svojim odjemalcem in dobaviteljem ter vsem poslovnim prijateljem ter jim želi še vnaprej mnogo uspeha in napredka pri izgradnji našega socialističnega gospodarstva.

Elektro Celje

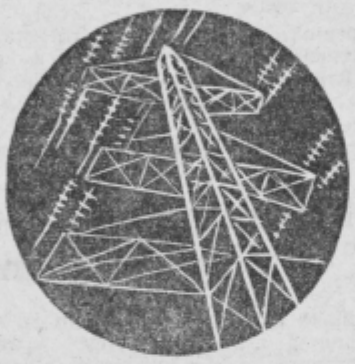

dobavlja potrošnikom električne energije po najugodnejših pogojih;
projektira, gradi in opravlja montažo daljnovodov, krajevnih omrežij in transformatorskih postaj;
izvršuje vsa v električno stroko spadajoča instalacijska dela.

Vsem potrošnikom, investitorjem in vsem delovnim ljudem čestita kolektiv k prazniku republike!

Od Paškega Kozjaka

Spomini tov. Ivanke Žvarove iz Celja, borke XIV. divizije, ki je bila na pohodu ranjena in ujeta na Kozjaku.

—o—

»Od one usodne noči na Paškem Kozjaku se nisva videla. Deset let je že preteklo. Pa se mi zdi, da je čas zacelil tudi te moje težke rane«, je dejala, ko sem jo obiskal.

Bila sva skupaj v Šercerjevi brigadi na pohodu XIV. udarne divizije vse preko Hrvatske do Paškega Kozjaka. Tam smo ranjeno pustili tudi njo, kakor več drugih borcev, skritih po kmetijah. Kasneje smo zvedeli, da so vse ranjence Nemci zverinsko pobili. Vedeli smo samo to, da se je rešil Dalmatinec Branko, kurir komandanta Miča Dušenoviča. Rešila pa se je tudi partizanka Ivanka in še nekateri drugi.

»Noč, strupeno mrzla noč, da je usnje na čevljih zmrzovalo, ko smo stali na ozkem kolovozu pri Sv. Marjeti, pripravljeni, da se prebijemo preko ceste na Pohorje. Pa nismo bili vsi tako srečni. Samo jurišaćem se je nasmehnila ta sreča. Proti jutru smo se umikali nazaj na Paški Kozjak. Bila je dirka za življenje in smrt. Oh, ona kosenica pod Besaličem in nad njo, kakor orlovsko gnezdo nizka lesena bajta pristonjena v breg. In ono strašno streljanje šarcev iz zasede, ko smo se nemočni z zamrzlimi mitraljezi pomikali v breg. Pa pri bajti — svinčenke so ulile in prebijale lesene stene hiše, ranjenci so stokali, mi pa lačni ah, tako lačni, da se sploh ne da povedati. V kleti smo grabili z umazanimi rokami zmrzlo kislo zelje iz kadi in ga hlastno požirali, oh... kdo bi si mislil — zdi se, da je vse to pozabljeno!«

Povesila je pogled, njene kakor spominčice plave oči pa so otožno zazrle skozi okno na Šmiklavški hrib. Za trenutek sva molčala in zopet vsak v svoji notranjosti preživljala one strašne ure, ki so bile na vsem pohodu najtežje. Nato je povesila glavo, poteze na obrazu prej tako mrtve, pokojne, so dobile trpek in oster izraz. V očeh se ji je zalesketalo. Ne, strah to ni bil.

Malo je pomislila, potem pa dejala: »Se še spominjaš one grozne noči, ko je šlo za vse. Vedeli smo, da se moramo prebiti iz obroča ali pa poginiti na Paškem Kozjaku. Mene in še nekega ranjenega partizana ste pustili pri nekem kmetu na Kozjaku. Prvo noč sem ležala v postelji. Naslednji dan okoli desetih se je pritepla švabska drhal za nami. Prišli so tudi h kmetu, kjer sem bila skrita. Vdrli so v hišo in spraševali, če so bili banditi pri njih. Posedli so po sobi in jedli. Po kratkem odmoru so se odpravili iz hiše in se napotili v hlev, kjer so našli ozeble štiri partizane. Ponovno so vdrli v hišo in začela se je preiskava. Bila sem skrita pod posteljo. Hitro so me našli, zbadali so me z bajoneti in me potegnili izpod nje. »Kje imaš orožje, banditka?« so bile njihove prve besede. Nato so mi strgali vso vrhnjo obleko, me ranjeno zavlekli na dvorišče in me v najhujši zimi postavili samo v spodnjem perilu ob steno hiše. Trije vojaki so se pripravljali, da me ustrele. Imela sem srečo, da je v tem trenutku prišel k hiši neki oficir, ki je mojo ustrelitev preprečil. Če bi se to ne zgodilo, bi bil tudi moj spomenik na Brcah na Kozjaku, kakor je toliko drugih s pohoda. Ker nisem mogla hoditi, so me naložili na sani in odpeljali na Dobrno. Ponoči so me naložili še z nekaterimi na tovorni avtomobil in nas odpeljali v Mislinje. Tam so nas vrgli v žandarmerijsko klet, kjer smo ležali brez vsake hrane na premogu. Okrog polnoči so nas odpeljali v žandarmerijsko pisarno. Tam so nas postavili v vrsto in nas začeli neusmiljeno pretepati. Ko je bilo pretepanje končano so nas zopet pognali v klet.«

»Ob dveh ponoči se je začelo zaslišavanje. Vprašanje se je vrstilo za vprašanjem. Tolmač je prevajal. »Odkod si? Kdo je bil komandant? Kako se imenujejo ostali komandanti? Kje ste spali? Pri kateri hiši so Vas prijazno sprejeli? Kje so Vam dali hrano?« Oster, osoren glas pri mizi je ukazujoče vpraševal. Trdo so zvenele besede, kakor udarci kladiva. Vmes pa so padale klofute in brce.«

Ob štirih popoldne naslednjega dne so nas naložili na tovorni avtomobil še tešče od prejšnjega dne. Preko Slovenj Gradca in Dravske doline so nas pripeljali zvečer v mariborske zapore. Še isto noč so me banditko ostrigli do golega. Ker se mi ni rana zacelila, sem bila v Mariboru do 9. marca. Ta dan so nas strpali v kaznilniške vagone, opredeljene v celice. Te celice so bile tako majhne, da se niti stegniti nisem mogla. Vozili so nas preko Dunaja, Linza, Prage do Leipziga. Ko je v Leibzigu naš vlak zavil na postajo, se je začelo eno najhujših bombardiranj.«

Ko je pripovedovala je gledala predse, takrat, ko je začela govoriti o bombardiranju se je zrcalila groza. Dolg molk je zavladal v sobi. Kar ni mogla spraviti besede iz ust. »Ah, tega se ne da povedati! Vsepovsod treski bomb, dim, ogenj. Naši vagoni so se tresli in majali, kakor pri potresu. Me pa v celicah brezmočne. Od groze smo se metale, kakor božjastne. Ko se je bombardiranje končalo smo bile od groze skoro mrtve. Vlak nas je po bombardiranju odpeljal in proti večeru smo prišle v taborišče. Ko so nas pognali iz vagonov, je sonce zahajalo nad ravnino. Njegovi zahajajoči žarki so se poigravali v jezeru, ki se je razprostiralo ne daleč od taborišča. Bližnja okolica taborišča je napravila na nas vse zelo prijazen vtis. Taborišča sploh nismo

B. Jakac (jedkanica) — S pohoda XIV. divizije

DELOVNI KOLEKTIV

ŽELEZARNE

ŠTORE

čestita

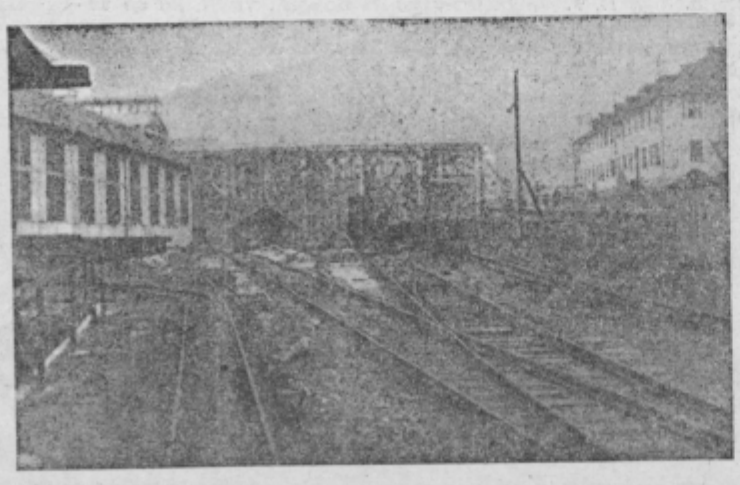

vsem delovnim kolektivom ob dnevu obletnice socialistične Jugoslavije in borbe za našo gospodarsko neodvisnost ter zgraditev socializma!

„VOLNO“ v Laškem bodo povsem preuredili in modernizirali

Tekstilna tovarna »Volna« v Laškem, ki izdeluje vsakovrstno moško in žensko blago za plašče in obleke, že nekaj let uspešno konkurira vsem tekstilnim tovarnam v republiki. Da pa bo lahko tudi v bodoče ostala konkurenčna, je nujno, da preuredijo marsikaj v njej ter zamenjajo tudi strojni park, ki je že močno obrabljen.

Kolektiv se je v tem letu odločil za popolno renoviranje svoje tovarne. Tovarniške prostore bodo postopoma obnavljali, stroje pa bodo verjetno nabavili še v tem letu, saj so si z lanskim izvozom svojega kvalitetnega blaga v zamejstvo ustvarili precej deviz.

Tovarna je videti na oko še dokaj prostorna, toda ima polno objektov, ki ne ustrezajo sodobnosti in jih bo treba povsem preurediti. Tovarna namreč ni bila grajena v tekstilne namene, saj sta te prostore pred mnogimi leti izkoriščali usnjarna pa tudi pivovarna.

Velika pomanjkljivost te tovarne je tudi v tem, da ni ograjena, da vodijo javne poti tesno ob tovarniških objektih ter da imajo v tovarni samo tudi stanovanjske prostore. Pri preurejanju tovarne in pri novogradnji bodo zato prvenstveno gledali na to, da tovarno tesno ogradijo, stranke pa bodo tudi izselili, saj jim že gradijo v mestu večstanovanjsko stavbo.

Laško stanovanjsko stisko, kot smo pred dnevi pisali o njej, predvsem občutijo tudi v tej tovarni, saj novih delavcev sploh ne morejo več sprejemati, ker jim ne morejo nuditi stanovanja. Sicer navadnih delavcev ne pogrešajo preveč občutno, pač pa nujno potrebujejo novih tekstilnih strokovnjakov, ki jih za enkrat zaradi pomanjkanja stanovanj sploh ne morejo sprejeti. Zato pa bodo takoj v pričetku prihodnjega leta začeli graditi šeststanovanjsko stavbo, ki bo izključno namenjena samo tekstilnim strokovnjakom.

V tovarni bodo dogradili novo tkalnico s sanitarnimi napravami, novo kotlarno, v spodnjem obratu pa preuredili novo apreturo. Danes so vsi ti objekti v zgornjem prostoru nameščeni in po proizvodnem procesu zelo slabo izkoriščani.

Trenutno kolektiv modernizira predilnico. Tam so prej v dveh izmenah potrebovali po 6 ljudi, odslej pa bo lahko vse to delo v dveh izmenah opravil en sam človek. Ekonomska štednja bo prišla do izraza tudi z dograditvijo nove kotlarne, kjer bo podjetje prihranilo približno 50 % goriva, ker bo z novo kotlarno istočasno izpopolnjeno tudi zajemanje in delitev pare.

Kolektiv Tekstilne tovarne v Laškem skrbi tudi za dvig delavskega kadra. Prvi na Štajerskem so prišli na rekrutiranje delovne sile iz vajencev. Letos je v podjetju že 24 vajencev, ki imajo najboljše strokovno vodstvo. Tovarna bo tako lahko v treh letih namestila domačo delovno silo, ki bo od dobrih strokovnjakov - mojstrov gotovo dobila najboljšo kvalifikacijo.

Z modernizacijo svoje tovarne, z novim strojnim parkom ter z mlado, dobro izvežbano delovno silo bo tovarna »Volna« v bodoče zlasti pri izdelovanju kamgarnov uspešno konkurirala celo z inozemskimi tovarnami.

Kot računajo, bodo z modernizacijo tovarne gotovi približno v treh letih, nakar bodo lahko kvaliteto in kvantiteto izboljšali najmanj za 30 %.

do taborišča Rawensbrücka

videle. Nasproti so se nam smehljale lepe vile, obdane od negovanih vrtov in lepotičnega drevja. Za vilami pa se je razprostirala, kamor je segalo oko s svojim pogledom ravnica, ki je medlela v večerni megli. Oddahnile smo se. Peljali so nas po lepo tlakovani cesti med vrtovi in drevjem do visokega obzidja. Po njem je bila napeljana žica, nabita z elektriko. Pred glavnim vhodom so bile rampe. Tam so nas čakale paznice z rdečimi trakovi na rokavih. Za njimi pa sem zagledala žično ograjo in barake, nepregledno vrsto lesenih barak. Vse je bilo pusto, mrzlo, grozno. Zdelo se mi je, kakor bi se smrt sama režala izza barak. To je bil pravi Rawensbrück — taborišče smrti! Kaka nepopisna razlika med zunanjim in z žico in visokim zidovjem obdanim Rawensbrückom.«

»Novi dom? Ne, ječa, najbrže še huje kot ječa. To je grob živih!« mi je preblisknilo v možganih.

»Strpali so nas v kopalnico. Obljubili so nam, da dobimo kmalu hrano. Noč je minila, toda hrane ni bilo od nikoder. Zjutraj je bil apel. Nato smo se morale sleči in očistiti. Dobile smo cebraste obleke. Ostrigli so nas na čisto, namesto čevljev smo dobile holandske cokle. Na glavo sem si privezala malo ruto. Paznica me je zagledala in je začela name kričati. Nisem razumela in sem jo samo gledala. Zato je naščuvala name psa, ki se je zaletel vame. Ostale zapornice so me opozorile, da ne smem imeti ničesar na glavi. Iz karantene, ki je trajala tri tedne, so nas odvedli na slovenski blok številka 7. Naslednje jutro smo se morale postaviti v vrsto dve in dve. Čakale smo na »prodajo« za tisti dan. Prodaja smo dejale čakanju h kakemu delu bo oddelek dodeljen tisti dan. Starejše Nemke, povečini kriminalke, so bile naše nadzornice. Čistile smo stranišča, popravljale ceste, nosile iz ladij brikete, delale na polju in v tovarni, ki je bila v bližini taborišča. Vse, vse smo morale delati, trdo delati, samo najedle se nismo nikoli. Živo mi je ostal v spominu dan, ko smo ves dan na pekočem soncu raztovarjale brikete iz ladje. Od napornega dela in pekočega sonca sem omedlela. Kako dolgo sem ležala nezavestna ne vem. Vzdramila sem se šele, ko me je paznica polila s čebrom vode.«

»Bližala se je druga pomlad, ki smo jo preživljale v taborišču smrti. Veter nam je iz oddaljenosti prinašal topovske pozdrave. Fronta se nam je približevala. Veselile in bale smo se je. Kaj nam prinaša? Svobodo — življenje — smrt?«

»Esesovci in paznice so bili vsak dan nervoznejši in bolj surovi. Konec aprila so nas neke noči odpeljali iz naših barak v mladinske barake, ki so bile ne daleč od naših. Ob enajstih dopoldne so nas odpeljali na postajo in nas strpali v živinske vagone, da smo stale druga ob drugi. Niso nas še dobro stlačili vseh v vagone, je že padla nova komanda, da so nas zopet iztovorili. Peljali so nas nazaj v taborišče. Tam so nas uredili v dolgo kolono. Slovenk je bilo okoli sto. Ostale so bile Francozinje, Čehinje, Poljakinje — skratka, tu so bile zbrane žene vseh narodnosti v Evropi. V koloni si slišal vse evropske jezike, prava babilonska zmešnjava.«

»Pod močno stražo so uredili kolono, ki se je začela umikati pred Rusi, ki pa se je umikala obenem v svobodo. Po široki asfaltirani cesti se je pomikala naša armada v cebrastih oblekah po levi strani, v sredini se je umikala nemška motorizacija, po desni pa nemški civilisti. Videle smo popoln nered nemške vojske. Nekaterim je iz oči sršela jeza, drugim obup, nam pa popolna negotovost. Toda nekaj je bilo v nas vseh: vedele smo, da gremo v svobodo. Dva dni in dve noči smo pešačile proti mestu Dernau, skoro brez vsake hrane. Ko smo prišle že skoro do mesta so zavezniški avioni izvršili močan bombni napad na cesto, po kateri smo se kretali. Vse kolone so se pomešale med seboj, pazniki pa so polegli v jarke ob cesti. Vsak je iskal kritja in si skušal ohraniti vsaj borno življenje. Vse človek lahko da, toda življenje — to pa je nekaj povsem drugega.«

»S tovarišico Cirilo in še z dvema Primorkama smo se sporazumele že na poti, da pobegnemo, čim se nam ponudi prilika. Usoda nam je to priliko sedaj naklonila. Ob cesti so ječali ranjenci, na cesti so ležali med razbitimi vozovi mrtvi... Mesto je bilo kakor izumrlo, hiše kakor grobnice. Med njimi pa so štrleli osmojeni zidovi v nebo.«

»Potegnile smo se v stransko ulico in preko polja v najbližji gozd. Tovarišica Cirila, ki je bila najstarejša, je postala naš komandant. V gozdičku smo se zbrale okoli nje, ko nam je držala prvi govor o svobodi in domovini. Vse solzne smo jo poslušale. Železno rezervo — koščke kruha in malo margarine smo predale Cirili, ki nam je s silno natančnostjo odmerjala dnevne obroke. V gozdu smo bile štiri dni. Kot prave partizanke smo si izkopale tudi bunker, v katerem smo prenočevale.«

»Četrti dan, ko je potihnila vojna vihra, smo se približale najbližjemu naselju. Mlad fant nam je povedal, da nemške vojske ni več in da so že prišli Rusi. Šle smo vse vesele takoj na cesto, kjer smo srečale avtobus, ki nas je odpeljal v tri kilometre oddaljeno taborišče. Tam smo se sešle z našimi tovarišicami iz taborišča. Skoro vse so bile bolane, ker so se preveč najedle. V tem taborišču smo ostale pet tednov.«

Ko je nehala pripovedovati se je zopet zagledala skozi okno. V sosednji sobi je zajokala hčerka. Skočila je s stola in odšla v sobo. Ko se je vrnila je držala v naročju leto in pol staro hčerkico, ki se je med solzami vsa srečna smehljala. Eh, po vsem hudem, vse dobro! Kako lepa je materinska sreča!

»Poglej, še tole!« Iz mizice je vzela majhno, v domače platno vezano knjižico. Z zanimanjem sem jo vzel v roke in odprl. »Spominska knjiga?« sem jo vprašal. »Da, to je moj edini spomin na Rawensbrück,« je dejala. Do zadnje strani je popisana v vseh evropskih jezikih, največ v slovenskem. V njej je tudi risba tega zloglasnega taborišča.

Ko sem z velikim zanimanjem in radovednostjo listal po tej, za njo tako dragi knjižici, se mi je nehote vrinila misel: Ali ne pozabljamo prehitro vseh grozot?

Terčak Stane

Novi tečaj politične šole se bo pričel v februarju 1955

Novi petmesečni tečaj Politične šole pri CK ZKS se bo ponovno pričel dne 1. februarja 1955. Šola je namenjena predvsem delavcem in delavkam v industriji in kmetijstvu.

Interesenti naj osebno napišejo prijave z vsemi osebnimi podatki, s podatki o dokončanih šolah in tečajih, o stažu in funkcijah v političnih organizacijah, o osnovnem poklicu in zaposlitvi ter o višini mesečnih prejemkov.

Prijave bomo sprejemali do 31. decembra 1954. Interesenti naj jih pošljejo na naslov: Politična šola pri CK ZKS, Ljubljana, Parmova 37, II. trakt, telefon 23-981, int. 206.

Slušateljem bo za čas študija zagotovljena štipendija, gojencem izven Ljubljane pa tudi bivanje v internatu Politične šole. Podrobnejše informacije se dobijo pri upravi Politične šole in na okrajnih komitejih ZKS svojega okraja.

Šola nudi temeljno znanje iz osnov znanstvenega socializma in politične ekonomije, ki omogoča absolventom nadaljnji samostojni študij naših političnih in gospodarskih vprašanj, zlasti pa jih usposablja za globlje razumevanje aktualnih družbeno gospodarskih problemov v zvezi z nastajanjem komune.

V PRAZNIČNIH DNEH
28., 29. in 30. novembra
DOMAČE KOLINE
na CELJSKI KOČI
Vabljeni!

Tudi v Celju hočejo ustanoviti kmetijsko-gospodarsko šolo

V Celju? Pa kmetijsko-gospodarsko šolo? Industrijsko, obrtniško in trgovsko mesto pač ne potrebuje take šole, si bo mislil marsikateri meščan, ko bo zagledal naslov tega članka. In vendar je tako. Kmetovalci mestne občine Celje želijo dati svoji kmečki mladini strokovno izobrazbo. Skoro vsi poklici jo že imajo, le za kmete je bilo doslej najslabše preskrbljeno. V celjskem okraju že deluje nad 20 takih šol. Celjani dobro vedo, da je v celjski občini lepo število kmetije s svojimi pridelki, ki gredo dotravniki. Mestni živilski trg zalagajo te kmetje s svojimi pridelki, ki gredo dobro v promet, samo da jih je še vedno premalo. Veliko več bi jih bilo, če bi znali svojo zemljo še bolj izkoristiti. Prav zato čutijo potrebo po širši strokovni izobrazbi.

Po statistiki iz leta 1952 je bilo na ozemlju mestne občin 2356 ha kmetijske površine. Po sektorjih je bilo 256 ha državne, 21 ha zadružne in 2070 ha privatne zemlje. Privatnih kmetijskih gospodarstev je bilo 309.

Te številke so se v dveh letih nekoliko spremenile, število gospodarstev pa gotovo povečalo. Kmetijska proizvodnja je bila tega leta ocenjena na 238 milijonov, narodni dohodek pa na 89 milijonov din. Skoro tri četrtine tega zneska je odpadlo na privatni sektor.

Iz tega sledi, da se precejšnji del prebivalstva preživlja s kmetijstvom. Vsako mesto je srečno, če ima na svojem področju dobro razvito kmetijstvo, ki ga zalaga z živežem. Isti blagor je tudi za kmete, ker lahko svoje pridelke v bližini prodajo. Meščan in kmetovalec sta torej navezana drug na drugega. Kmetijstvo postaja dan za dnem donosnejša panoga gospodarstva. Kmečki mladini se torej obeta lepa bodočnost. V kmetijstvo prodira moderna tehnika — obdelovanje zemlje s stroji, ki lajšajo težko delo. K temu napredku pa je potrebna primerna strokovna izobrazba. Za to ustanavljamo za kmečko mladino strokovne kmetijsko-gospodarske šole. V njih se mladinci in mladinke naučijo vsega, kar potrebujejo za svoj poklic.

Te šole so dveletne. Pouk se vrši samo v zimskih mesecih po dva- do trikrat na teden. Poleg splošnih predmetov je v njih tudi strokovni pouk iz poljedelstva, živinoreje, vrtnarstva, hmeljarstva, sadjarstva, vinogradništva, gozdarstva, živinozdravstva in gospodinjstva. Torej znanje, ki je kmetu najbolj potrebno. Z razumnim gospodarstvom bo znal svojo zemljo obdelovati in izkoristiti tako, da mu bo dajala čim večji dohodek.

Ni ga mesta in kraja v vsem celjskem okraju, ki bi bilo za kmetijsko-gospodarsko šolo tako prikladno in priročno, kakor je mesto Celje. Tu je vrtnarska šola z bogatimi učili, modernimi kmetijskimi napravami, z vrtnarijo in vzorno urejenim kmetijskim posestvom. V mestu stanujejo kmetijski strokovnjaki — inženirji in kmetijski tehniki, ki lahko nudijo mladini najboljše kmetijsko znanje. V bližini je veterinarski zavod z živinozdravniki, ki lahko dajejo najboljše nasvete za živinorejo. V mestu je sedež Okrajne zadružne zveze z odličnimi kmetijskimi strokovnjaki. Tu je kmetijska zadruga z bogato zalogo kmetijskega orodja in najrazličnejših strojev. Na Ljubljanski cesti je Agroservis, ki lahko pokaže najrazličnejša sredstva za zatiranje škodljivcev. V mestu je Čebelarsko društvo in Društvo rejcev malih živali. Treba je le vešče učiteljeve roke, ki mladinca in mladinko popelje zdaj sem zdaj tja. Tudi za gospodinjstvo je poskrbljeno.

Klic po kmetijsko-gospodarski šoli v Celju je torej popolnoma umesten. Od mladine in njenih staršev je sedaj odvisno, če bomo znali izkoristiti to lepo priliko, ki nudi mladni najboljšo izobrazbo. Zato pošljimo mladino v šolo, ki si jo sama tako iskreno želi. Naj bi ne bilo nobenega kmečkega fanta in dekleta, ki ne bi dovršila kmetijsko-gospodarske šole, ki je za vsakogar brezplačna. Šola bo prirejala tudi poučne izlete, ki bodo razširili duševno obzorje mladine.

—nik

DELOVNI KOLEKTIV
OBNOVA
Žalec

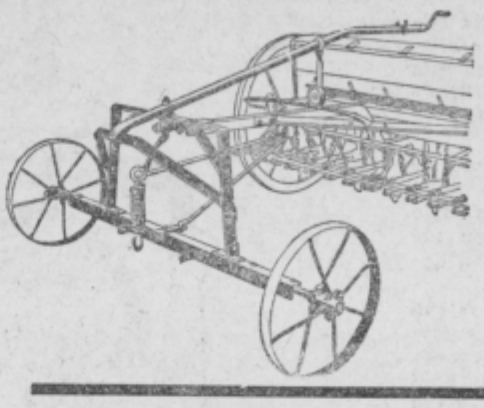

čestita k prazniku republike vsem svojim poslovnim prijateljem in ostalim delovnim ljudem ter jim želi mnogo uspehov pri bodočem delu

DELOVNI KOLEKTIV
Tovarne žičnih izdelkov
„ŽIČNA“
CELJE

čestita vsem svojim odjemalcem in dobaviteljem ter vsemu delovnemu ljudstvu naše socialistične domovine k Dnevu republike

Okrajna zadružna zveza
CELJE

ČESTITA OB DNEVU REPUBLIKE
vsem kmetijskim zadrugam in njihovim delovnim kolektivom z željo, da še nadalje čim več prispevajo za dvig naše kmetijske proizvodnje in s tem k zvišanju standarda vsega delovnega ljudstva!

Usodna povodenj

FRAN ROŠ
(Ilustriral Tonček Skok)

Sredi tiste strašne junijske noči je podnajemnika Naceta Cvirna prebudilo hrupno trkanje na duri njegove podstrešne izbe in zaslišal je v razburjenju drhteči glas štiridesetletne vdove Brigite, lastnice pritlične hiše v predmestju:

»Voda nam vdira v hišo, vi pa spite! Pomagajte mi vendar, da rešim prašička! Odprite!«

Res je že dva dni deževalo, toda kdo bi si bil mislil, da bo iz tega povodenj! In da voda vdira že v Brigitino hišo! V pritličje pod njim! Ali je to mogoče? In še električni tok je zdaj odpovedal, da se ni dalo nič videti.

V naglici se je za silo oblekel in odprl duri. Pred njim je s prižgano svečo v roki stala gospodarica vsa zaripla v obraz in je stokala in robantila. Utrepajoča luč ji je oblivala polna lica in telo v rožasti spalni halji.

»Pomislite, na dvorišču je vode že čez kolena! Najbrž mi je prašiček že utonil, oh, to bi bila nesreča! In čisto sama sem, pa si ne morem prav nič pomagati! Sina pa to noč sploh ni domov in ga ni!«

Res je Brigita bila zdaj sama. Njena hči, ki je stanovala z materjo v pritličju, je ležala v porodnišnici, zet pa je prav ta večer s prijatelji v neki mestni gostilni slavil rojstvo svojega prvorojenca in se v tem vremenu skozi vodo še ni vrnil domov. Tako je samo Nace Cvirn mogel to noč biti v pomoč ubogi vdovi.

Ni mnogo pomišljal, pogumno je bos in v spodnjih hlačah z vdovo stopil iz hiše in preko treh stopnic, ki so bile že vse v vodi, na poplavljeno dvorišče. Zaslišala sta pujskov cvileči glas iz kolibice, torej je žival bila še živa. To je bila prava sreča v nesreči. In sreča je bila tudi v tem, da ni več deževalo, toda voda še ni upadala.

Skozi hladne valove sta nosila in vlekla vsak za par nog prašička, ki se je ves zbegan divje upiral. Kam z njim? Zakaj pljuski vode so segali že v pritličje in med podnimi deskami v kuhinji in obeh sobah so se kazale mokre črte. Voda je torej še naraščala. S hudo muko sta zvlekla prašička na podstrešje in samo tukaj je lahko bil varen. V kotu pod nizkim strešnim tramovjem sta mu zagradila prostor s škrinjami in deskami.

Ko sta se vrnila v pritličje, sta ostrmela. Ves pod je že tudi pokrivala voda tri prste visoko, tako hitro se je zdaj dvigala. Z vso naglico sta se lotila novega dela. Izpraznila sta spodnje predale omar. Posteljnino, nekaj živil in drugih dragocenejših stvari sta prenesla na podstrešje. In ko sta tako naporno delala skoraj vso uro in bila do kraja upehana, je voda v pritličju narasla že na dve pedi višine. Vsak čas pa je morala že doseči svoj višek, zakaj zunaj ni več deževalo.

»Prav nič ni vreden tak zet, ki vso noč pije s prijatelji. Če bi še vas ne bilo, kako naj bi si sama pomagala! Uničena bi bila do kraja! Noči bo zdaj poleti sicer kmalu konec, toda na to hinavsko vodo bo treba še paziti. Zdaj se bova morala najprej preobleči, saj sva premočena od vode in znoja. Niti vročega čaja si ne moreva skuhati, ko je vaš kuhalnik brez toka. Toda k sreči imam steklenico konjaka doma. Tega se bova lotila in si malo odpočila po vsem tem.«

»Bodite torej nocoj moja podnajemnica!« je Nace povabil Brigito k sebi. Ni se branila, pa tudi drugega izhoda ni imela. V svoji samski podstrešni izbi si je nadel sveže perilo in suho obleko, vdova pa se je preoblekla, skrita za omaro. Nato sta sedla in si ob petrolejki natočila močnega konjaka.

»Na vaše zdravje, moj rešitelj!« se mu je nasmejala.

»Vesel sem, da sem bil lahko v pomoč. Glejte, kako je tale moja, sicer samotna kamrica prijetna zdaj, ko ste pri meni. Čisto drugačna je.«

»Ali res? Če tako menite, sem pa tega resnično vesela. Saj sem že kdaj mislila, da bi me bili včasih lahko povabili na prijeten razgovor. Tudi meni je včasih pusto pri srcu. Saj si lahko mislite, kako se godi vdovi, ki še noče biti stara.«

»V najbolj cvetočih letih ste. Meni pa se bliža že Abraham...«

»Potem ste še ravno dovolj mladi!«

»Kaj res tako menite?«

Tedaj je na podstrešju zaropotalo,

kakor da se je nekaj prevrnilo. In že je nekaj butnilo ob sobne duri in zacvililo.

Pogledala sta in zares je bil prašiček, ki si je bil iz ograde odprl pot.

»Niti prašiček noče biti sam in bi rad k nama. Tudi ta ima svojo dobro pamet.«

Zgrabila sta ga in v poltemi tirala nazaj v kotiček. Nato je Nace zlezel s podstrešja, da vidi, kako je s povodnjo.

»Voda hitro pada,« je zaklical navzgor. »Komaj za dva prsta jo je še v pritličju. Ali naj hišo zaklenem?«

»Seveda!«

»O, ti presneta povodenj!« se je razveselil.

Pred nekaj dnevi so časopisi javili novico, da sta se poročila Ignacij Cvirn in vdova Brigita. Ljudje so vedeli povedati, da je ob poročni gostiji prišel na mizo tudi prašiček, ki je bil izprva sicer ušel povodnji, vendar ne s tolikanj trajno srečo kot njegova gospodarica in njen podnajemnik, ki zdaj ni več podnajemnik. Gospodarica hiše je zdaj tudi gospodarica njegovega srca in se je popolnoma preselila k njemu na podstrešje, pritličje pa je prepustila hčeri z otrokom in zetom. Sicer je novemu paru tesno zdaj, toda prav ta tesnoba ju še topleje druži. Pri tem se z veseljem in hvaležnostjo spominjata šmentane povodnji.

Bilo srečno!

Delovni kolektiv podjetja

Cementnine

CELJE

čestita vsem svojim odjemalcem, vsem delovnim kolektivom in vsem državljanom naše socialistične domovine k DNEVU REPUBLIKE

Trgovsko podjetje

Okrajne zadružne zveze CELJE

Aškerčeva 19

čestita vsem delovnim kolektivom in delovnim ljudem k prazniku ustanovitve naše nove države 29. NOVEMBRU!

TRGOVSKO PODJETJE

ŽITAR CELJE

nudi vse vrste mlevskih izdelkov in se svojim cenjenim strankam še nadalje priporoča.
Naj živi 29. november — Dan republike!

KOLEKTIV SPLOŠNEGA GRADBENEGA PODJETJA

GRADITELJ

Celje

čestita vsem investitorjem in delovnim kolektivom ob Dnevu republike 29. novembru.

Izvršujemo vse nizke in visoke gradnje ter ostala v gradbeno stroko spadajoča dela. Izdelava solidna — cene konkurenčne!

VRTNARSKA ŠOLA CELJE

Medlog

čestita vsem delovnim kolektivom in vsem delovnim ljudem k prazniku 29. novembru

Čestitkam k prazniku republike se pridružuje

MERKUR

trgovina z mešanim blagom Celje
ŽELEZNINA — ŠPECERIJA
Solidna postrežba — nizke cene

K prazniku republike naš borbeni pozdrav

DELOVNI KOLEKTIV

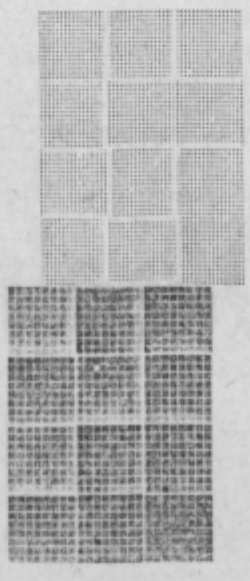

JUTEKS

ŽALEC

čestita k državnemu prazniku — Dnevu republike — vsem svojim odjemalcem, dobaviteljem in poslovnim prijateljem ter jim želi največje uspehe v borbi za vsesplošni napredek.